

Arrest

nr. 293 147 van 23 augustus 2023
in de zaken RvV X / XI en RvV X

In zake: 1. X
2. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN DER SCHUEREN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 januari 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikkingen houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 januari 2023 met respectievelijk referentnummers X en X.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 27 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. VAN DER SCHUEREN en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

1.1. Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV X, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X. Beide verzoekende partijen beroepen zich in het kader van het heronderzoek van hun initieel toegekende subsidiaire beschermingsstatus, die middels de bestreden beslissingen wordt ingetrokken, op dezelfde redenen tot behoud van deze status en de bestreden beslissingen zijn gebaseerd op dezelfde motieven. In hun respectieve verzoekschriften ontwikkelen de verzoekende partijen een inhoudelijk identiek middel. Gelet op het voorgaande moeten beide zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

1.2. De verwerende partij heeft middels haar nota's met opmerkingen de Raad verzocht om voorliggende zaken te behandelen via een louter schriftelijke procedure, in toepassing van artikel 39/73-2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Krachtens artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet worden de verzoekende partijen geacht hiermee in te stemmen indien zij binnen de vijftien dagen na verzending door de griffie van de brief waarin zij op de hoogte worden gebracht van dit verzoek hiertegen geen bezwaar maken. *In casu* hebben de verzoekende partijen de Raad per brief ingediend op 2 maart 2023 gemeld dat zij bezwaar maken tegen de behandeling van hun dossier via een louter schriftelijke procedure (rechtsplegingsdossier verzoeker en verzoekster, stuk 6). Gelet op het bezwaar van de verzoekende partijen wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegevens van de zaken

2.1. De verzoekende partijen, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 29 mei 2012 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoeken beiden dezelfde dag om internationale bescherming. Op 22 november 2012 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van elk van hen een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. Bij schrijven van 4 juni 2018 verzoekt de gemachtigde van de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal om de aan verzoekster toegekende subsidiaire beschermingsstatus in te trekken op basis van de artikelen 49/2, § 4, eerste lid, tweede zin en 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker wordt op 28 november 2018 en op 28 juni 2019 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) en verzoekster wordt op 19 september 2018 gehoord op het CGVS teneinde hen de gelegenheid te geven om mondeling de redenen tot behoud van de subsidiaire beschermingsstatus toe te lichten.

2.4. Op 30 oktober 2019 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van elk van de verzoekende partijen een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.5. Op 30 november 2020 vernietigt de Raad in zijn arresten met respectievelijk nummers 245 086 en 245 087 voormelde beslissingen tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 oktober 2019.

2.6. Op 19 augustus 2022 worden de verzoekende partijen opnieuw gehoord op het CGVS.

2.7. Op 21 december 2022 beslist de commissaris-generaal ten aanzien van elk van de verzoekende partijen tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

“(…)

A. *Feitenrelaas*

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische moslim van Arabische origine te zijn. U zou uw hele leven in Bagdad (Centraal-Irak) gewoond hebben. U bent gehuwd met S(...) M(...) M(...) (CG (...) en OV (...)).

Volgens uw verklaringen zouden uw problemen zijn begonnen naar aanleiding van de ontvoering van uw zontje B(...) op 2 mei 2012. Omstreeks 19 uur zouden de ontvoerders u gebeld hebben met de boodschap dat zij uw zontje hadden en dat ze 50.000 dollar vroegen in ruil voor zijn vrijlating, waarna u beroep besloot te doen op de politie. Op 4 mei 2012 werd u opnieuw opgebeld door de ontvoerders. Ze vroegen u of u het geld had en toen u positief antwoordde gaven ze u het adres van de plaats van overhandiging en later die avond zou u uw zoon uiteindelijk zijn gaan ophalen bij de moskee van Buratha. Diezelfde avond nog zou de politie bij de ontvoerders zijn binnengevallen. Bij het vuurgevecht dat daarop volgde zouden twee mannen zijn gedood en drie anderen zijn gearresteerd, waaronder Am(...) en Ah(...),

twee neven van uw vrouw. Nadat u dit te weten was gekomen, zou u uw familie en schoonfamilie hiervan op de hoogte hebben gebracht. Uw schoonfamilie zou u daarop aangeraden hebben om het huis onmiddellijk te verlaten, uit vrees voor wraakacties van de familie van Am(...). U zou op diezelfde dag nog zijn ingetrokken bij A(...) al-K(...), een machtige vriend die amper twee kilometer verder woonde. Ongeveer twee dagen na de vrijlating van uw zoontje zou u naar het politiekantoor van al-Dora zijn gegaan om het teruggevonden losgeld terug te krijgen. Op 8 mei 2012 zouden gewapende mannen in naam van de clan van uw vrouw eerst naar uw appartement zijn gegaan en, toen ze daar niemand aantroffen, naar dat van uw ouders zijn gegaan. Hierbij kwam het tot een hevige discussie, waarbij uw broer M(...) werd doodgeschoten. Sindsdien zou u met zekerheid weten dat de clan van uw vrouw niet zou rusten tot ze wraak op u zouden kunnen nemen. Uit vrees voor de veiligheid van uzelf en uw gezin besloot u op 18 mei 2012 Bagdad, samen met uw vrouw en zoontje, te ontvluchten. Via Dohuk zouden jullie op 20 mei 2012 op legale wijze naar Turkije zijn gereisd. Vandaar vertrokken jullie op 23 mei 2012 op illegale wijze naar België, waar jullie op 29 mei 2012 toekwamen en diezelfde dag nog een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw identiteitskaart (dd. 24/09/2009); een kopie van een attest van de gemeente ter bevestiging van uw handelsactiviteiten in Bagdad (dd. 25/10/2010); een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote (dd. 21/12/2010); een originele rantsoenkaart op naam van M(...) (geldig voor 2010-2011) en een origineel kaartje van de supermarkt die u bezat.

Daar de door u en uw echtgenote aangehaalde problemen geloofwaardig werden geacht maar niet ressorteerden onder de Vluchtelingenconventie, werd aan jullie op 22 november 2012 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Nadat u het subsidiaire beschermingsstatuut werd toegekend, bleek dat uw echtgenote haar internationaal paspoort had achtergehouden voor de Belgische asielinstanties ten tijde van het onderzoek van jullie verzoek om internationale bescherming en dat zij, na het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, met dit paspoort nog meermaals is teruggekeerd naar jullie land van herkomst. Op 4 juni 2018 stelde de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een formele vraag aan het CGVS om de subsidiaire beschermingsstatus van uw echtgenote in te trekken, waarop het CGVS besloot ook uw subsidiaire beschermingsstatus te heronderzoeken.

Met het oog op de mogelijke herziening van uw subsidiaire beschermingsstatus en om u de gelegenheid te geven op dit nieuwe element te reageren, werd u op 28 november 2018 door het CGVS uitgenodigd voor een nieuw persoonlijk onderhoud en werd er hierna nog een bijkomend persoonlijk onderhoud ingelast op 28 juni 2019.

Tijdens de twee persoonlijk onderhouds haalde u vooreerst aan dat uw ouders, broer en zus sinds 2013 in Turkije verblijven omdat uw schoonfamilie uw familie had aangevallen, hun huizen in brand had gestoken en zelfs het graf van uw broer M(...) had vernield. U haalt aan dat dit te wijten was aan de problemen waarom jullie Irak in 2012 verlaten hadden en dat u deze asielmotieven reeds in het kader van uw verzoek om internationale bescherming had uiteengezet. Daarenboven zou u in 2013 ook een reisverbod opgelegd hebben gekregen, hetgeen volgens u te maken heeft met de sjiiitische militieën waar uw schoonfamilie aan gelinkt is. U vermoedt dat vanuit Bagdad een bevel gegeven werd aan de provincie Suleimaniya om u te arresteren. Omdat u geseind staat vreest u bij een terugkeer naar Irak gearresteerd te worden, waarna uw schoonfamilie u, uw vrouw en uw kinderen zal vermoorden.

Hoewel u aanhaalde dat u zelf na het verkrijgen van uw subsidiaire beschermingsstatus niet meer naar Irak zou zijn teruggekeerd, bevestigde u tijdens uw persoonlijke onderhouds wel dat uw vrouw tussen 2013 en 2015 vier à vijf keer naar Irak is teruggekeerd. Ze zou hierbij telkens naar haar vriendin T(...) in Suleimaniya, Iraaks-Koerdistan, zijn gereisd omdat jullie het destijds financieel moeilijk hadden in België en jullie hier geen degelijke woning kregen. Uw vrouw zou bovendien telkens tegen uw wil en zonder u de waarheid te vertellen naar Irak zijn gereisd, zo zou zij telkens gezegd hebben dat zij naar vriendinnen in Turkije of Nederland ging. In deze context gaf u bovendien aan dat jullie in 2013 jullie paspoorten, die in 2012 bij de smokkelaar achtergebleven waren, hadden kunnen terugkrijgen nadat u hiervoor 2.000 dollar aan de smokkelaar had betaald. Na de tweede of derde reis van uw vrouw naar Irak zou u uw eigen paspoort en het paspoort van uw kinderen verscheurd hebben om te vermijden dat uw vrouw uw kinderen naar Irak zou meenemen.

Tot slot haalde u ook nog aan dat u ondertussen uw geloof hebt verloren, u geen respect meer hebt voor de islam, u de koran zelfs in brand heeft gestoken en u uzelf momenteel niet meer als moslim maar wel als atheïst beschouwt. Zo stelt u dat u nooit echt een gelovige en praktiserende moslim was, maar dat u na uw aankomst in België de vrijheid en de cultuur had gezien en u ongeveer een jaar na uw aankomst in België definitief besloten had niets meer met de islam te maken te hebben. U zou zelfs naar de gemeente gegaan zijn om te vragen of zij alles wat te maken had met de islam konden schrappen uit uw dossier. Ook zou u op uw Facebookpagina verschillende berichten gepubliceerd hebben over het atheïsme, waarna u via Messenger van verschillende (onbekende) personen dreigberichten kreeg. Voorts zou de familie van uw vrouw, die betrokken zijn bij sjiiitische milities, ondertussen te weten zijn gekomen dat u een atheïst bent, waardoor u hen nog meer vreest bij een terugkeer naar Irak.

Ter staving van uw verklaringen legde u volgende originele documenten voor: het inreisverbod voor Koerdistan en documenten met betrekking tot uw verblijf in Bagdad. Eveneens legde u een kopie voor van volgende documenten: mails van het OCMW van 2013, foto's van uw huwelijk en verblijf in Bagdad en documenten betreffende uw atheïsme.

Op 31 oktober 2019 besloot het CGVS uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken. U ging hiertegen in beroep bij de RvV op 27 november 2019. De RvV bevestigde in dit beroep dat de beoordeling van het CGVS integraal bevestigd werd. De Raad oordeelde echter wel dat in casu onderzocht diende te worden of de kenmerken van de autismespectrumstoornis in hoofde van jullie zevenjarig kind persoonlijke omstandigheden zijn die kunnen worden aangemerkt als risico-verhogende factoren die maken dat jullie zelf een kwetsbaar profiel hebben.

In kader van de beroepsprocedure legde u meerdere documenten neer per aanvullende nota, d.d. 13.10.2020. Dit betroffen over het algemeen documenten die jullie integratie in België aantoonde. Met name: brieven van de huisdokter, vriendjes op school, vrienden in de buurt, collega's op het werk die de integratie van jullie familie bevestigden. Uw Belgische verblijfskaart, uw woonstkaart van Sint-Niklaas, attesten van de aanwezigheid op oudercontacten, het schoolrapport van uw kinderen, loonfiches, werkuren, foto's met vrienden, muziekinstrumenten, etc in België. Verder legde u nog foto's neer van uw zus en schoonbroer aangaande foltering en personen van milities die hierachter zitten en politieke personen die goede banden hebben met de familie van M(...) en betrokken zijn bij de vete.

De beslissing van het CGVS werd vervolgens op 30 november 2020 vernietigd door de Raad en u en uw echtgenote werden opnieuw opgeroepen op het CGVS.

Jullie werden opnieuw uitgenodigd op het CGVS op 19 augustus 2022. Tijdens dit persoonlijk onderhoud verklaarden u en uw echtgenote dat de situatie met jullie zoon L(...) nog steeds niet gemakkelijk is. Hij heeft rug-, slaap- en bedplasproblemen. Daarnaast is hij ook in behandeling bij het centrum voor geestelijke gezondheid (CGG). Er zijn ook afspraken in de toekomst gepland bij VITAZ, een psycholoog en een kinesist. U verklaarde dat hij compleet afhankelijk is van jullie, met name van u. Hij komt nog steeds vaak bij jullie in bed liggen, wat jullie slaap en rust verstoort. L(...) is daarnaast ook dit jaar blijven zitten en zal waarschijnlijk naar het buitengewoon secundair onderwijs (BUSO) overgeplaatst worden.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer met betrekking tot L(...): meerdere attesten aangaande onderzoeken (2022) die lopende zijn in het CGG, mails aangaande verleden (2021) en toekomstige afspraken voor therapie (2022) bij het centrum voor geestelijke gezondheid (afdeling kinder-psiatrie en klinische psychologie), doktersbriefje van huisdokter (06/2022) dat bevestigt dat L(...) in behandeling is bij het CGG, afspraken (2022) bij VITAZ, mails aangaande afspraken bij de kinesist en doorverwijzingen van het CGG naar een psycholoog.

Met betrekking tot uzelf legde u een documenten betreffende een toekomstige afspraak bij een psycholoog neer. Uw echtgenote legde een kaartje van toekomstige afspraken bij een psychiater neer (voor augustus en september 2022). Zij verklaarde hierbij al 2 jaar deze psychiater te bezoeken. Tot slot werden nog brieven van de huisdokter, vriendjes op school, vrienden in de buurt en collega's op het werk voorgelegd.

B. Motivering

Op 31 oktober 2019 besloot het CGVS uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken. U diende hiertegen beroep in. De RvV bevestigde nochtans in zijn arrest van 30 november 2020 met nr. 245 087 de beoordeling van het CGVS integraal. Deze bevestiging luidde als volgt:

U kreeg op 22 november 2012 het statuut van subsidiair beschermde. De verklaringen van u en uw echtgenote aangaande de door jullie voorgehouden problemen werden geloofwaardig bevonden, en er werd, gelet op de beschikbare informatie, geoordeeld dat tegen deze problemen de overheid geen of onvoldoende bescherming kon bieden. Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u subsidiaire bescherming kreeg, heden uw beschermingsstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken in het bezit werd gesteld van het paspoort van uw echtgenote (S(...) M(...) M(...), CG (...) en OV (...)). Waar u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming beweerde van uw geboorte tot 18 mei 2012 altijd in Bagdad, Centraal-Irak, gewoond te hebben, blijkt uit het paspoort van uw echtgenote dat dit paspoort op 30 mei 2011 in Suleimaniya, Iraaks-Koerdistan, afgeleverd werd en uw echtgenote na de toekenning van jullie subsidiaire beschermingsstatus nog een zestal keer naar Suleimaniya is teruggekeerd. Daarenboven blijkt uit het paspoort van uw echtgenote ook dat zij Irak reeds op 3 april 2012 heeft verlaten en dat zij over een Italiaans Schengenvisum beschikte dat op dezelfde dag als haar Iraakse uitreisstempel, zijnde 3 april 2012, werd afgestempeld (zie paspoort in het administratief dossier). Omwille van deze nieuwe elementen werd u opgeroepen voor een nieuw persoonlijk onderhoud op het CGVS teneinde uw verkregen subsidiair beschermingsstatuut te heronderzoeken. Na dit persoonlijk onderhoud en na analyse van de elementen aanwezig in uw dossier, bleek dat uw statuut moet worden ingetrokken.

Er zijn namelijk ernstige twijfels gerezen omtrent uw werkelijke vertrekdatum uit Irak en de door u afgelegde reisweg.

Vooreerst kan het CGVS heden geen geloof meer hechten aan het door u voorgehouden vertrek uit Irak op 20 mei 2012 en dient het daarentegen vast te stellen dat u Irak reeds eerder heeft verlaten dan u zelf tracht voor te houden.

Hoewel u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming beweerde Irak op 20 mei 2012 samen met uw gezin te hebben verlaten (zie CGVS dd. 11 juli 2012, p. 9), en u heden vasthoudt aan deze verklaringen (CGVS I, p. 11), kan in het Iraakse paspoort van uw echtgenote echter een Iraakse uitreisstempel dd. 3 april 2012 van de luchthaven van Suleymaniyah en een Italiaans Schengenvisum, afgeleverd op 11 maart 2012 met daarop een stempel dd. 3 april 2012, teruggevonden worden (zie kopie paspoort in het administratief dossier). Gelet op deze elementen, en het ontbreken van andere in- of uitreisstempels daterende van mei 2012, kan met reden besloten worden dat uw echtgenote op 3 april 2012 op legale wijze, met haar Italiaans Schengenvisum, van Irak naar Italië of een ander land van de Schengenzone is gereisd.

Geconfronteerd met bovenstaande vaststelling beweert u dat jullie paspoorten een tijdlang bij de smokkelaar gebleven waren, zo zou u uw paspoort in 2012 bij de smokkelaar achtergelaten hebben en pas in 2013 hebben teruggekregen. U geeft hierbij aan dat u niet weet wat de smokkelaar met jullie paspoorten heeft gedaan, waardoor het mogelijk een valse uitreisstempel van Irak betreft (CGVS I, p. 8-10 en 13). Deze uitleg is echter allesbehalve overtuigend.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw bewering dat jullie in 2012 jullie paspoorten bij de smokkelaar hadden achtergelaten en in 2013 hebben teruggekregen geenszins geloofwaardig is (CGVS I, p. 8-10). Ten eerste doet het gegeven dat uw echtgenote blijkens haar paspoort op legale wijze met haar paspoort, voorzien van een Schengenvisum afgeleverd in Bagdad, van op de luchthaven van Suleymaniyah reisde (KAR, Irak) op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat jullie paspoorten in 2012 in Turkije bij de smokkelaar achterbleven. Daar zij in het bezit was van haar eigen internationaal paspoort, voorzien van een visum, kan immers niet ingezien worden waarom zij in Turkije nog beroep diende te doen op een smokkelaar om op illegale wijze in Europa te geraken. Daarnaast leggen u en uw echtgenote ook tegenstrijdige verklaringen af over de plaats waar jullie de paspoorten bij de smokkelaar achtergelaten hadden. Waar u verklaarde de paspoorten in Turkije bij de smokkelaar achtergelaten te hebben (CGVS I, p. 9), beweerde uw echtgenote tijdens haar persoonlijk onderhoud van

19 september 2018 in eerste instantie haar paspoort in Dohuk, Noord-Irak, aan de smokkelaar afgegeven te hebben om dan enkele vragen later weer aan te geven dat zij niet meer wist of het in Irak of Turkije was (CGVS S(...) M(...) M(...), p. 7). Bovenstaande bevindingen in acht genomen dient het CGVS vast te stellen dat er geen geloof meer gehecht kan worden aan uw bewering de paspoorten in 2012 bij de smokkelaar achtergelaten te hebben.

Deze conclusie wordt verder gestaafd door de volgende vaststelling dat, zelfs indien er aangenomen zou worden dat jullie de paspoorten achterlieten bij een smokkelaar, de verklaring van u en uw echtgenote aangaande het visum en de uitreisstempel gedateerd op 3 april 2012 in het paspoort van uw vrouw geen steek houdt. Het is immers allesbehalve geloofwaardig dat de smokkelaar een geanti-dateerde uitreisstempel en visum in het paspoort van uw echtgenote zou plaatsen. Bovendien is het bijzonder opvallend dat de data van de uitreisstempel en het visum, met name maart-april 2012, dateren van een periode waarin er volgens uw asielrelaas nog geen enkele sprake was van een concreet plan om Irak te verlaten.

In dit verband dient er ook gewezen te worden op de verklaringen van uw echtgenote. Zo geeft uw echtgenote aan dat zij niets te maken heeft met haar paspoort en legt zij eveneens ongeloofwaardige verklaringen af over de uitreisstempel van Irak van 3 april 2012, met name dat dit vermoedelijk later door de smokkelaar in haar paspoort werd gezet (CGVS S(...) M(...) M(...), p. 8). Daarenboven kan in het paspoort van uw echtgenote ook een Italiaans Schengenvisum teruggevonden worden dat afgeleverd werd op 11 maart 2012 en op 3 april 2012 werd afgestempeld (zie kopie paspoort in het administratief dossier). Uw echtgenote beweert dat ook dit visum voor haar vertrek uit Irak nog niet in haar paspoort stond en zij noch vingerafdrukken gegeven heeft noch iets ondertekend heeft voor dit visum. Haar paspoort zou gedurende een jaar en drie maanden bij de smokkelaar zijn achtergebleven en toen zij haar paspoort in 2013 terugkreeg zou dit visum plots in haar paspoort zijn geplakt (CGVS S(...) M(...) M(...), p. 6-7). Deze uitleg is echter te gek voor woorden en is aldus allesbehalve geloofwaardig. De smokkelaar heeft hier immers niets aan en zou er enkel en alleen zijn tijd en moeite mee verdoen. Ook hier dient voor de volledigheid nog bij opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering jullie paspoorten in 2012 bij de smokkelaar achtergelaten te hebben (cf. infra).

Gelet op de stukken in het administratief dossier en het gegeven dat de verklaringen van uw echtgenote omtrent de gegevens in haar paspoort niet geloofwaardig zijn, dient te worden besloten dat uw echtgenote Irak reeds op 3 april 2012 en op legale wijze heeft verlaten. In het kader van het heronderzoek van uw subsidiaire beschermingsstatus beweert u, net zoals in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in 2012, samen met uw echtgenote op 20 mei 2012 vertrokken te zijn uit Irak en houdt u zelfs na confrontatie met bovenstaande gegevens uit het paspoort van uw echtgenote vast aan deze bewering (CGVS I, p. 11-13). Rekening houdend met bovenstaande bevindingen omtrent het paspoort en de reisweg van uw echtgenote kan er echter geen geloof meer gehecht worden aan uw bewering in mei 2012 samen met uw vrouw en zoon met een vrachtwagen op illegale wijze, en met behulp van een smokkelaar, van Turkije naar België te zijn gereisd (CGVS I, p. 11). Gelet op bovenstaande bevindingen kan er bijgevolg geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw vertrek uit Irak en dient het CGVS te concluderen dat u op hetzelfde moment en op dezelfde manier uit Irak bent vertrokken als uw echtgenote, hetgeen in casu betekent dat u Irak op 3 april 2012 moet hebben verlaten en vervolgens op legale wijze naar de Schengenzone bent gereisd, en dat u deze informatie voor de Belgische asielinstanties verborgen trachtte te houden.

Bovenstaande bevindingen doen ernstig vermoeden dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in 2012 doelbewust uw paspoort heeft achtergehouden voor de Belgische asielinstanties om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop u bent gereisd te verhullen. Gevraagd naar uw originele paspoort verklaarde u in het kader van de herevaluatie van uw subsidiaire beschermingsstatus stereotiep dat u uw paspoort ondertussen verscheurd heeft om te vermijden dat uw echtgenote uw kinderen zou meenemen bij een terugkeer naar Irak (CGVS, p. 8). Het is echter volstrekt onduidelijk in welk opzicht het verscheuren van uw paspoort u hierbij zou helpen. Gezien de ongeloofwaardige verklaringen over uw paspoort en gezien u in het verleden wellicht uw paspoort reeds heeft achtergehouden voor de Belgische asielinstanties, kan er heden weinig geloof worden gehecht aan uw huidige verklaringen over uw paspoort en vermoedt het CGVS dat u andermaal uw paspoort voor de Belgische asielinstanties verborgen tracht te houden. Het lijkt er dan ook eerder op dat u dit belangrijk identiteits- en reisdocument achterwege houdt om zo de erin vervatte informatie betreffende uw identiteit, het moment en de wijze waarop u gereisd bent, alsook de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar Irak te verhullen.

Het gegeven dat u eerder dan de aanvankelijk door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming opgegeven datum vertrokken bent uit Irak, wordt verder onderbouwd door de volgende vaststelling. Naar aanleiding van de objectieve informatie waarvan het CGVS in kennis werd gesteld en waaruit blijkt dat uw echtgenote eerder Irak heeft verlaten dan jullie steeds hadden voorgehouden, werd een onderzoek naar de heroverweging van jullie beider status opgestart. In het kader van dit onderzoek werd een Facebookpagina op uw naam teruggevonden. U gaf hierover zelf aan dat het een oude pagina van u zou kunnen zijn (CGVS, p. 5-6). Via deze pagina, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat een zekere 'H(...) A(...) S(...)', een persoon die aangeeft in Bonn (Duitsland) te wonen, op 9 april 2012, meer dan een maand vóór het door u voorgehouden vertrek uit Irak (!), een foto op zijn Facebookpagina publiceerde waarop u samen met hem te zien bent (zie kopie in het administratief dossier). Gevraagd waar deze foto genomen werd geeft u in eerste instantie aan dat de foto mogelijks in Luik werd genomen vlak voor of nadat u uw beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ontvangen had (CGVS I, p. 12). Geconfronteerd met het gegeven dat de foto op 9 april 2012 op Facebook gepubliceerd werd en u volgens uw verklaringen op dat moment nog in Irak verbleef, blijft u volhouden dat u Irak verlaten had op de door u voorgehouden datum, geeft u aan niet zeker te zijn over de locatie van de foto, stelt u dat Facebook geen officieel bewijsstuk is en dat die foto voor u geen bewijs is dat u op dat moment reeds in Europa was (CGVS I, p. 12-13). Er kan evenwel redelijkerwijze aangenomen worden dat de foto niet in Irak, maar hoogstwaarschijnlijk in Duitsland werd gemaakt. De achtergrond van de foto komt veeleer overeen met een Europees land. U vermoedde ook zelf in eerste instantie dat de foto in Luik genomen werd. Daarnaast geeft, zoals eerder reeds opgemerkt, de persoon met wie u op de foto staat op zijn Facebookprofiel aan dat hij in Duitsland woont, en reageert iemand op de foto met de vraag of u op bezoek bent in Duitsland (CGVS I, p. 12-13).

Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan het door u voorgehouden vertrek uit Irak op 20 mei 2012 en dient het CGVS daarentegen vast te stellen dat u Irak reeds begin april 2012 verlaten heeft. Het gegeven dat u Irak reeds in april 2012 heeft verlaten doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid aan het door u aangehaalde asielaanvraag. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beweerde u in 2012 immers dat jullie Irak op 20 mei 2012 verlaten had omwille van problemen die u gekend zou hebben na de ontvoering van uw zoon op 2 mei 2012 (CGVS dd. 11 juli 2012, p. 9-12). Dit laatste kan aldus niet kloppen.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u in het kader van uw toenmalige verzoek om internationale bescherming manifest bedrieglijke verklaringen hebt afgelegd aangaande voorgehouden problemen in uw land van herkomst. Bijgevolg dient uw subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet ingetrokken te worden aangezien u de subsidiaire beschermingsstatus kreeg op grond van verkeerd weergegeven en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatus.

Verder beweert u dat u momenteel niet naar Irak kan terugkeren en u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat de problemen die u in 2012 gekend zou hebben met uw schoonfamilie, en die u in 2012 in het kader van uw verzoek om internationale bescherming reeds heeft uiteengezet, momenteel nog steeds actueel zijn, u omwille van deze problemen met uw schoonfamilie momenteel geseind staat en u hierdoor bij een terugkeer naar Irak gearresteerd en vermoord zal worden (CGVS I, p. 4, 6, 14 en 17). Zoals hierboven reeds beargumenteerd werd kan er echter niet het minste geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in Irak. Het gegeven dat u nu naar aanleiding van een evaluatie van uw subsidiaire beschermingsstatus verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets wat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de reeds vastgestelde ongelooftwaardigheid.

Voorts haalt u aan dat u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat u in België de algemene regels en de openbare orde respecteert, u de Belgische wetgeving respecteert en u van België houdt. Ook geeft u aan dat u niet wilt dat u en uw kinderen gestraft zullen worden voor de fout van uw vrouw en stelt u dat er in Irak milities en de 'Hashd Al-Shaabi' zijn (CGVS I, p. 17-18). Dergelijke motieven doen echter niets af aan het feit dat u uw subsidiaire beschermingsstatus verkreeg op grond van verkeerd weergegeven en/of valse verklaringen. Deze zijn niet van dien aard dat zij het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus kunnen wettigen. Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Irak, dient opgemerkt te worden dat de argumentatie hieromtrent verder in deze beslissing teruggevonden kan worden.

Hiernaast haalt u ook nog aan dat u niet naar Irak kan terugkeren omdat u uw geloof heeft afgefallen en u zich ondertussen als atheïst beschouwt (CGVS I, p. 17-18 en CGVS II, p. 9). Er kan echter weinig geloof gehecht worden aan uw bewering een atheïst te zijn. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de

geloofwaardigheid van uw atheïsme ondermijnd wordt door tegenstrijdige verklaringen die u hieromtrent heeft afgelegd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS van 28 november 2018. Zo gaf u in het begin van dit persoonlijk onderhoud, wanneer u gevraagd werd naar uw religie, immers aan dat u een moslim bent, maar u de islam niet praktiseert (CGVS I, p. 4). Dit terwijl u op het einde van hetzelfde persoonlijk onderhoud plots ondubbelzinnig stelt dat u uw eigen niet meer als moslim, maar wel als atheïst beschouwt (CGVS I, p. 17-18). Nochtans is er een duidelijk verschil tussen een atheïst en een niet-praktiserend moslim. Dat u in eerste instantie beweerde een niet-praktiserend moslim te zijn, terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud van 28 juni 2019 aangeeft dat u zichzelf reeds vanaf een jaar na uw aankomst in België, in casu 2013 (!), als atheïst bent gaan beschouwen doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden atheïsme. Daarenboven is het ook bijzonder opvallend dat uw echtgenote tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS op geen enkel moment melding maakte van uw atheïsme.

Voorts kunnen uw verklaringen over uw atheïsme ook allesbehalve overtuigen. Zo is het immers hoogst bevreemdend dat u klaarblijkelijk vergeten bent tot wanneer u uw eigen als moslim beschouwde - zij het niet-praktiserend - en u zelfs niet meer weet of u vóór uw komst naar België al eens stil had gestaan bij de islam en uw geloofsbeleving (CGVS II, p. 4-5). Het afzweren van een geloof heeft normalerwijze ingrijpende en verstrekkende gevolgen, redelijkerwijze kan dan ook verwacht worden dat u nauwkeurige en ondubbelzinnige verklaringen kan afleggen over dergelijke levensbeschouwelijke keuzes. Dat u desalniettemin niet kan antwoorden op dergelijke basisvragen is hoogst eigenaardig en ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw voorgehouden atheïsme. Voorts blijkt uit uw verklaringen op geen enkele wijze dat uw atheïsme voortspuit uit een diepgewortelde overtuiging. Gevraagd met welke elementen van de islam u het oneens bent, beweert u het met 'alles' oneens te zijn, maar verwijst u enkel naar het uithuwelijken van 14-jarigen en geeft u aan dat er ook nog andere elementen zijn die u zich niet kan herinneren. Doorheen uw gehoren verwijst u verder nog naar o.a. het eten van varkensvlees, het drinken van alcohol, de gruweldaden van Daesh en de Hashd Al-Shaabi en de vrijheid en cultuur die u hier in België zag (CGVS I, p. 17 en CGVS II, p. 4-9). Uw afkeer van de islam beperkt zich voornamelijk tot een afkeer van bepaalde gebruiken en regels én niet een afkeer van god an sich, wat de kern uitmaakt van het atheïsme. Uit bovenstaande blijkt bijgevolg geenszins dat u een overtuigd atheïst bent.

De geloofwaardigheid van uw voorgehouden atheïsme wordt verder aangetast door uw verklaringen omtrent het ontstaan van de wereld. Gevraagd hoe de wereld volgens u, als niet-gelovig persoon, ontstaan is, tracht u in eerste instantie de vraag te ontwijken door de bal terug te kaatsen en te vragen wie god gemaakt heeft als god de wereld geschapen zou hebben. Wanneer hier vervolgens op doorgevraagd wordt dient u echter toe te geven dat u niet weet hoe de wereld ontstaan is volgens het atheïsme, niemand dit tegen u kwam zeggen en geeft u aan dat u het ooit wel opgezocht had maar u het niet meer precies weet (CGVS II, p. 8). Dergelijke vage verklaringen zijn weinig aannemelijk voor een overtuigd atheïst. Indien u, zoals u verklaarde, opgroeide in een (zeer) religieuze omgeving en uw wereldbeeld bijgevolg gevormd zou zijn binnen een religieus kader, zou verwacht worden dat u, nadat er twijfels ontstonden over het geloof en het bijhorende wereldbeeld, op zoek zou gaan naar een alternatieve invulling van uw teloorgegangene wereldbeeld. Er kan bovendien redelijkerwijze verwacht worden dat u, als overtuigd atheïst, een degelijke kennis zou hebben over de evolutietheorie en de oerknal.

Bovendien beweert u ook dat één van de redenen waarom u afstand genomen hebt van uw religie, de problemen waren die u in Irak gekend zou hebben. Hierbij verwijst u o.a. naar het losgeld dat u diende te betalen voor de vrijlating van uw zoon en de moord op uw broer (CGVS II, p. 6). Zoals hierboven reeds werd beargumenteerd kan er echter geen geloof gehecht worden aan de problemen die u in Irak gekend zou hebben. Dat u atheïst geworden zou zijn omwille van de problemen die u in Irak gekend zou hebben kan bijgevolg allesbehalve als geloofwaardig worden beschouwd en doet op ernstige wijze afbreuk aan uw voorgehouden atheïsme.

In dit verband moet bovendien gewezen worden op het gegeven dat er, zoals hierboven reeds geargumenteed werd, evenmin geloof gehecht kan worden aan de door u voorgehouden vertrekdatum uit Irak, uw herkomst als aan de door u voorgehouden problemen in Irak. Deze bevindingen wijzen er op dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming reeds doelbewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties middels valse, leugenachtige en bedrieglijke verklaringen te misleiden, hetgeen op ernstige wijze uw algemene en algehele geloofwaardigheid ondermijnt. Uit bovenstaande blijkt bovendien ook dat u er niet voor terugdeinst om valse asielmotieven aan te brengen en een verhaal in te studeren.

Bovenstaande bevindingen in acht genomen dient het CGVS te concluderen dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw voorgehouden atheïsme, waardoor er evenmin geloof gehecht kan worden aan de dreigementen die u in dit verband ontvangen zou hebben (CGVS II, p. 8-9). Dat u het CGVS trachtte te misleiden over uw geloofsovertuiging is typerend voor uw gebrek aan oprechtheid en doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Tot slot dienen de door u voorgelegde documenten nog besproken te worden. Wat betreft het door u voorgelegde reisverbod en de verklaringen van jullie vriendin T(...) dient te worden opgemerkt dat het hier enkel kopieën, én geen originele stukken, betreft, waardoor de authenticiteit en herkomst van deze documenten niet kan worden nagegaan. Dergelijke kopieën zijn gemakkelijk manipuleerbaar en kan bovendien door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt. Aldus dragen deze documenten geen bewijswaarde. Hierbij dient bovendien nog aan toegevoegd te worden dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie CGVS "COI Focus Irak: corruptie en documentenfraude"). Wat betreft de printscreens van de dreigementen die u via Messenger gekregen zou hebben naar aanleiding van uw atheïsme dient vooreerst opgemerkt te worden dat op basis hiervan geenszins opgemaakt kan worden dat deze berichten daadwerkelijk naar u gestuurd werden. Daarenboven kunnen dergelijke berichten makkelijk geënsceeneerd worden en tonen deze niet aan vanwaar of met welke intenties ze verstuurd werden. Voor het overige dient hierbij nog opgemerkt te worden dat documenten in het kader van een asiolverzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van plausibele en geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten. Gelet op het hierboven reeds aangetoonde gebrek aan geloofwaardigheid van uw voorgehouden atheïsme, volstaan deze Facebookberichten op zichzelf dan ook niet om uw geloofwaardigheid te herstellen. Daarnaast dient ook nog opgemerkt te worden dat de mail van het OCMW van 11 december 2013 enkel aantoonst dat jullie een woning dienden te verlaten, maar dit geenszins een bewijs vormt voor uw overige verklaringen.

Voorts zijn er geen indicaties dat u in Bagdad, Centraal-Irak, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level

guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten bembommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3

EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad, Centraal-Irak. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Dient hier echter wel gewezen te worden op het feit dat de RvV wel geoordeeld heeft dat er in casu dient onderzocht te worden of de kenmerken van de autismespectrumstoornis in hoofde van jullie zevenjarig kind L(...) persoonlijke omstandigheden zijn die kunnen worden aangemerkt als risico verhogende factoren die maken dat jullie een kwetsbaar profiel hebben, gelet op de veiligheidssituatie in Bagdad die nog steeds complex, problematisch en ernstig is.

Dient hier ten eerste benadrukt te worden dat er in hoofde van L(...), die geboren is nàdat aan jullie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend (zie afdruk van het RR L(...), toegevoegd aan blauwe map van het administratief dossier) nooit een verzoek om internationale bescherming werd ingediend. Het CGVS riep u en uw echtgenote op voor een persoonlijk onderhoud om de medische problematiek in hoofde van L(...) toe te lichten. Echter, uit jullie verklaringen noch uit de voorgelegde medische attesten blijkt dat de medische problematiek in hoofde van L(...) tot gevolg heeft dat jullie niet in staat zullen zijn om zich aan een potentieel gevaarlijke situatie te onttrekken.

Uit jullie verklaringen bleek dat L(...) rug- en bedplasproblemen heeft. Hij slaapt vaak niet autonoom en komt 's nachts bij jullie liggen in bed. Hetgeen jullie slaap verstoord (CGVS, p. 4). Ook op school loopt het niet van een leien dakje. Er werd besloten dat hij overgeplaatst dient te worden naar het BUSO-onderwijs (CGVS, p. 5). Jullie verklaarden tevens dat L(...) angstig is (CGVS, p. 6). Uit voorgaande kunnen echter geen zwaarwichtige redenen worden afgeleid om van een systematische en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te gewagen. Wat betreft de attesten die u voorlegde in hoofde van L(...) tijdens uw beroepsprocedure en tijdens uw persoonlijk onderhoud van 19 augustus 2022 kan volgende opgemerkt worden. Uit de attesten aangaande de onderzoeken (2022) die lopende zijn in het centrum voor geestelijke gezondheid (CGG), mails aangaande verleden (2021) en toekomstige afspraken voor therapie (2022) bij het centrum voor geestelijke gezondheid (afdeling kinder- psychiatrie en klinische psychologie, doktersbriefje van huisdokter (06/2022) blijkt dat L(...) in behandeling is bij het CGG, afspraken (2022) bij VITAZ (campus kinderziekten) heeft en begonnen is aan een therapie-behandeling. Uit de voorgelegde mails van de kinesist blijkt L(...) ook wekelijks een kinesist te zien. Uit voorgaande kan afgeleid worden dat L(...) lijdt aan bedplassen en er onderzoeken bezig zijn aangaande zijn ruggenmerg. Ook legde u attesten voor waaruit blijkt dat L(...) doorgestuurd is door het CGG naar een psycholoog. De eerste consultatie was 06/2022. Tijdens het gehoor verklaarde u dat L(...) ondertussen tweemaal in de week naar deze psycholoog gaat. Dat L(...) in een hangend therapeutisch onderzoek is bij het CGG, een psycholoog bezoekt, slecht slaapt, angstig kan zijn, etc kan zeker

aangenomen worden door het CGVS. Dat dit een invloed kan hebben op jullie nachtrust en mentale situatie wordt ook aangenomen door het CGVS. Los van het feit dat het CGVS zulks betreurt dient ook hier onderlijnd te worden dat uit deze elementen geen zwaarwichtige redenen worden afgeleid om van een systematische en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, te gewagen.

Wat betreft alle andere brieven die u voorlegde, i.c. van de huisdokter, vriendjes op school, vrienden in de buurt, collega's op het werk, blijkt dat uw omgeving jullie integratie in België bevestigt. Ook in kader hiervan legde u uw Belgische verblijfskaart, uw woonstkaart van Sint-Niklaas, attesten van de aanwezigheid op oudercontacten, het schoolrapport van uw kinderen, loonfiches, werkuren, foto's met vrienden, muziekinstrumenten, etc in België neer.

Los van het feit dat het CGVS een integratie in België enkel en alleen aanmoedigt dient opgemerkt te worden dat dit element geen uitstaans kent met de vluchtelingconventie en aldus geen ander licht werpt op voorgaande. Staat u echter vrij om zich in kader van een duurzaam verblijf in dit land te wenden tot de daar toe geëindigde kanalen.

De foto's die u neerlegde van uw zus en schoonbroer aangaande foltering en personen van milities die hierachter zitten en politieke personen die goede banden hebben met de familie van M(...) en betrokken zijn bij de vete hebben betrekking op uw asielaanvraag dat reeds ongeloofwaardig bevonden is door het CGVS en inhoudelijk bevestigd is geweest door de RvV. De motivering, die hierboven te lezen valt, staat hierdoor vast.

Met betrekking tot uzelf legde u een documenten betreffende een toekomstige afspraak met de psycholoog neer. Uw echtgenote legde een kaartje van toekomstige afspraken bij een psychiater neer (voor augustus en september 2022). Zij verklaarde hierbij al twee jaar deze psychiater te bezoeken (CGVS echtgenote, p. 3). Dat jullie respectievelijk een psycholoog en psychiater bezoeken werd nooit in twijfel getrokken, echter, dit staat los van de asielmotieven die u naar voor bracht.

Aangaande deze psychologische problemen en alle medische problemen van L(...) dient volledigheidshalve nog te worden opgemerkt dat u zich voor het verkrijgen van een verblijfsstatus op grond van medische redenen dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de Minister of haar gemachtigde, op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog op te merken dat ook uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die u aan het CGVS werden overgemaakt op 1 september 2022, evenmin een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van uw verzoek. De opmerkingen betroffen enkele aanvullingen op zinsconstructies en verduidelijkingen aangaande de medische onderzoeken van L(...), de studies van uw zoon B(...) en hoeveel Iraakse documenten proberen te regelen om te reizen. U verklaarde ook dat er bij de luchthaven in Irak zaken gecontroleerd mochten worden door het CGVS. U verklaarde ook niet helemaal tevreden te zijn over de tolk. U verklaarde dat hij soms andere dingen vertaalde maar dat dit dat op het moment zelf dubbel gecheckt werd door de PO en u via uw Nederlands wel het correcte antwoord had kunnen geven. Uw doorgestuurde opmerkingen bevatten echter geen inhoudelijke wijzigingen ten aanzien van uw vluchtmotieven noch toevoegingen.

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt besloten door het CGVS de vorige beslissing te hernemen, namelijk de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u de Iraakse nationaliteit te bezitten, een sjiitische moslima van Arabische origine te zijn. U zou uw hele leven in Bagdad, Centraal-Irak, hebben gewoond.

Op 18 mei 2012 zouden u en uw man samen met uw minderjarig zoontje Irak verlaten. Via Dohuk zouden jullie op 20 mei 2012 op legale wijze naar Turkije gereisd zijn. Vandaar vertrokken jullie op 23 mei 2012 op illegale wijze naar België, waar jullie op 29 mei 2012 zouden zijn toegekomen en diezelfde dag nog een verzoek om internationale bescherming indienden. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u uw asielerzoek integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot Z(...) A(...) S(...) (OV (...)) en CG (...) werden aangehaald, nl. de ontvoering van jullie zoontje door onder meer twee van uw neven en de daaropvolgende problemen met uw clan naar aanleiding van de arrestatie van één van hen en de dood van de andere neef.

Ter staving van uw identiteit en uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: een kopie van de identiteitskaart van uw man (dd. 24/09/2009); een kopie van een attest van de gemeente ter bevestiging van zijn handelsactiviteiten in Bagdad (dd. 25/10/2010); een kopie van uw nationaliteitsbewijs (dd. 21/12/2010); een originele rantsoenkaart op uw naam (geldig voor 2010-2011); een origineel kaartje van de supermarkt die u bezat.

Hoewel er geoordeeld werd dat de door u aangehaalde asielmotieven niet ressorteerden onder de Vluchtelingenconventie, werd u op 22 november 2012 wel de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig art. 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet toegekend.

Nadat u het subsidiaire beschermingsstatuut werd toegekend, bleek dat u uw internationaal paspoort had achtergehouden voor de Belgische asielinstanties ten tijde van het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming en dat u na het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus met dit paspoort nog meermaals bent teruggekeerd naar uw land van herkomst. Op 4 juni 2018 stelde de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een formele vraag aan het CGVS om uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken. Met het oog op de mogelijke herziening van uw subsidiaire beschermingsstatus en om u de gelegenheid te geven op dit nieuwe element te reageren, werd u op 19 september 2018 door het CGVS uitgenodigd voor een bijkomend persoonlijk onderhoud.

Tijdens dit persoonlijk onderhoud gaf u vooreerst aan dat u en uw echtgenoot in 2012 jullie paspoorten bij de smokkelaar hebben achtergelaten. Uw schoonbroer zou u echter aangeraden hebben uw paspoort terug te krijgen omdat het gevaarlijk was uw paspoort achter te laten bij de smokkelaar, waardoor jullie in 2013 zo'n 2500 à 3000 dollar aan de smokkelaar betaald hebben en jullie de paspoorten terugkregen. Verder bevestigde u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u na het verkrijgen van uw subsidiaire beschermingsstatus nog meermaals naar Irak bent teruggekeerd. Zo zou u in totaal zes keer naar uw vriendin T(...) in Suleimaniya, Iraaks-Koerdistan, zijn gereisd, zowel omwille van financiële en huisvestingsproblemen als omwille van familiale problemen met uw echtgenoot in België. U gaf hierbij aan dat u nergens anders naartoe kon omwille van de problemen die u in 2012 in Irak gekend zou hebben.

Hiernaast haalde u aan dat u niet naar Irak kon terugkeren omdat de problemen die u in 2012 in het kader van uw verzoek om internationale bescherming reeds heeft aangehaald, met name de problemen die u gekend zou hebben met uw familie na de ontvoering van uw zoon, nog altijd actueel waren en een terugkeer naar Irak hierdoor mogelijk fataal kon aflopen. Bijkomend haalde u ook nog aan dat u van oordeel was dat u uw subsidiaire beschermingsstatus diende te behouden omdat u België al drie jaar niet meer verlaten had, jullie een woning gevonden hebben en hier ondertussen een stabiel leven opbouwden. Ook zijn uw kinderen hier opgevoed, gaan zij hier naar school en zijn zij geïntegreerd, zo zou uw zoon hier zelfs een studentenjob hebben.

Ter staving van uw verklaringen legde u uw origineel paspoort en een kopie van volgende documenten voor: de identiteitskaart van uw moeder, foto's betreffende uw huwelijk, een brief van de advocaat/reisverbod van Koerdistan, een document betreffende uw schoonbroer en een verklaring van uw vriendin T(...).

Op 31 oktober 2019 besloot het CGVS uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken. U ging hiertegen in beroep bij de RvV op 27 november 2019. De RvV bevestigde in dit beroep dat de beoordeling van het CGVS integraal bevestigd werd. De Raad oordeelde echter wel dat in casu onderzocht diende te worden of de kenmerken van de autismespectrumstoornis in hoofde van jullie zevenjarig kind persoonlijke

omstandigheden zijn die kunnen worden aangemerkt als risico verhogende factoren die maken dat jullie zelf een kwetsbaar profiel hebben.

In kader van de beroepsprocedure legde u meerdere documenten neer per aanvullende nota, d.d. 13.10.2020. Dit betroffen over het algemeen documenten die jullie integratie in België aantoonde. Met name: brieven van de huisdokter, vriendjes op school, vrienden in de buurt, collega's op het werk die de integratie van jullie familie bevestigden. Uw Belgische verblijfskaart, uw woonstkaart van Sint-Niklaas, attesten van de aanwezigheid op oudercontacten, het schoolrapport van uw kinderen, loonfiches, werkuren, foto's met vrienden, muziekinstrumenten, etc in België. Verder legde u nog foto's neer van uw schoonzus en broer aangaande foltering en personen van milities die hierachter zitten en politieke personen die goede banden hebben met uw familie en betrokken zijn bij de vete.

De beslissing van het CGVS werd vervolgens op 30 november 2020 vernietigd door de Raad en u en uw echtgenoot werden opnieuw opgeroepen op het CGVS.

Jullie werden opnieuw uitgenodigd op het CGVS op 19 augustus 2022. Tijdens dit persoonlijk onderhoud verklaarden u en uw echtgenoot dat de situatie met jullie zoon L(...) nog steeds niet gemakkelijk is. Hij heeft rug-, slaap- en bedplasproblemen. Daarnaast is hij ook in behandeling bij het centrum voor geestelijke gezondheid (CGG). Er zijn ook afspraken in de toekomst gepland bij VITAZ, een psycholoog en een kinesist. U verklaarde dat hij compleet afhankelijk is van jullie, met name van uw man. Hij komt nog steeds vaak bij jullie in bed liggen, wat jullie slaap en rust verstoort. L(...) is daarnaast ook dit jaar blijven zitten en zal waarschijnlijk naar het buitengewoon secundair onderwijs (BUSO) overgeplaatst worden.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer met betrekking tot L(...): meerdere attesten aangaande onderzoeken (2022) die lopende zijn in het CGG, mails aangaande verleden (2021) en toekomstige afspraken voor therapie (2022) bij het centrum voor geestelijke gezondheid (afdeling kinder-psiatrie en klinische psychologie), doktersbriefje van huisdokter (06/2022) dat bevestigt dat L(...) in behandeling is bij het CGG, afspraken (2022) bij VITAZ, mails aangaande afspraken bij de kinesist en doorverwijzingen van het CGG naar een psycholoog.

Met betrekking tot uzelf legde een kaartje betreffende toekomstige afspraken bij een psychiater neer (voor augustus en september 2022). U verklaarde hierbij al 2 jaar deze psychiater te bezoeken. Uw echtgenoot legde een document voor betreffende een toekomstige afspraak bij een psycholoog neer.

Tot slot legde u (nogmaals) brieven van de huisdokter, vriendjes op school, vrienden in de buurt en collega's op het werk die jullie integratie bevestigden, voor.

B. Motivering

U kreeg op 22 november 2012 het statuut van subsidiair beschermde. De verklaringen van u en uw echtgenoot aangaande de door jullie voorgehouden problemen werden geloofwaardig bevonden, en er werd, gelet op de beschikbare informatie, geoordeeld dat tegen deze problemen de overheid geen of onvoldoende bescherming kon bieden. Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u subsidiaire bescherming kreeg, heden uw beschermingsstatus moet worden ingetrokken.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich in het kader van het heronderzoek van uw subsidiaire beschermingsstatus baseert op dezelfde motieven en verklaringen die door uw echtgenoot (S(...) A(...) Z(...); CG: (...) en OV: (...)) werden aangehaald. U haalt zelf geen eigen bijkomende elementen aan. In hoofde van uw echtgenoot werd geoordeeld dat hij geen elementen aanbracht op grond waarvan kon worden besloten tot het behoud van de subsidiaire beschermingsstatus. Aangezien u zich in het kader van het heronderzoek van de jullie initieel toegekende beschermingsstatus louter steunt op dezelfde motieven als deze aangehaald door uw echtgenoot, kan ook in uw hoofde niet besloten worden dat er elementen voorhanden zijn die het behoud van uw status rechtvaardigen. Er kan in casu dan ook volstaan met een verwijzing naar de motivering weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw echtgenoot.

Deze beslissing luidt als volgt :
"(...)"

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

3.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de redelijke termijn.

In een eerste onderdeel van zijn eerste middel, aangaande de aangevoerde schending van de redelijke termijn, zet verzoeker het volgende uiteen:

"Een redelijke termijn betreft het algemeen rechtsbeginsel waarbij de beoordeling een feitenkwestie is die afhangt van de aard van de zaak, de complexiteit, de urgentie, het gedrag van de verzoeker en van de instelling.

Op 04.06.2018 stelde de Directeur-Generaal de formele vraag aan het CGVS om de subsidiaire bescherming van verzoeker in te trekken.

Verzoeker en zijn echtgenote werden hierover dd. 19.09.2019, een jaar later, gehoord.

Op 31.10.2019 besloot het CGVS over te gaan tot de intrekking van de subsidiaire bescherming.

Verzoekers gingen hiertegen in beroep dd. 27.11.2019 waarbij de Raad een jaar later een arrest (dd. 13.10.2020) velde waarbij de beslissing van het CGVS werd vernietigd.

Slechts bijna 2 jaar later dd. 19.08.2022, worden verzoekers opnieuw uitgenodigd bij het CGVS.

Verzoekers verkeren gedurende 2018 in een onzekere situatie. Dit is inmiddels bijna 5 jaar.

Verzoekers mogen verwachten dat er binnen een redelijke termijn een beslissing wordt genomen. Dit is niet het geval.

De redelijke termijn werd overschreden."

In een tweede onderdeel van zijn eerste middel, aangaande de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, geeft verzoeker vooreerst een theoretische toelichting bij deze beginselen alsook bij de materiële motiveringsplicht en citeert hij uit richtlijnen van UNHCR met betrekking tot de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Hij zet verder het volgende uiteen:

"Het CGVS weerhoudt de meest nadelige interpretatie van het interview van verzoeker en begaat daardoor substantiële appreciatiefouten.

Het CGVS stelt dat de feiten waarvoor zij en zijn gezin de subsidiaire bescherming kreeg toegewezen, gebaseerd zijn op valse verklaringen.

Nochtans meent verzoeker dat een correcte appreciatie van de gegeven verklaringen en bewijsstukken naar aanleiding van de heroverweging wel degelijk zou leiden tot het behoud van de status van subsidiair beschermde.

Verzoeker overloopt en weerlegt daarom hieronder de aangehaalde argumenten:

1. Het paspoort

Verwerende partij stelt dat in het paspoort van de vrouw van verzoeker een Italiaans Schengenvisum kan worden teruggevonden afgeleverd dd. 11 maart 2012, met een uitreisstempel van de luchthaven van Suleymaniyah dd. 3 april 2012.

Dit zou dateren van voor de feiten die verzoekster inroept in haar initiële aanvraag tot internationale bescherming in 2012. Hierin verklaarde zij dat ze Irak heeft verlaten in mei 2012.

Verzoekster blijft echter bij haar standpunt dat zij naar aanleiding van de ontvoering van haar zoontje in mei 2012 Irak heeft verlaten en via Turkije gesmokkeld werd naar Europa.

Verzoekster en haar gezin kwamen in mei 2012 aan bij de eerste mensensmokkelaar in Turkije. Ze betaalden hem om een Schengenvisum in het paspoort van verzoekster te plaatsen.

Echter voelden verzoekster en haar gezin zich zeer onveilig bij de smokkelaar. Ze werden genoodzaakt om te vluchten naar een andere smokkelaar. Hierop lieten zij al hun bezittingen, inclusief de paspoorten, achter.

Gezien zij reeds betaald hadden voor het visum werd dit hoogst waarschijnlijk in het paspoort van verzoekster geplaatst op het moment dat zij van de smokkelaar wegluchtten.

De smokkelaar plaatste een visum in het paspoort dat geldig was van 15.03.2012 t.e.m. 15.09.2012. Verzoekster had perfect met dit, weliswaar valse visum, kunnen reizen in mei 2012 zoals initieel gepland. Deze verklaring is dan ook meer dan plausibel.

Bovendien werd niet nagegaan of het aangetroffen visum al dan niet vals is.

Het visum bevat immers geen stempel van de ambassade van Italië, iets wat het andere visum in het paspoort van verzoekster wel heeft.

Verzoekster verklaart tevens duidelijk dat zij nooit vingerafdrukken heeft laten afnemen om het visum aan te vragen.

Het CGVS kan eenvoudig navraag doen bij Eurodac of er al dan niet vingerafdrukken werden geregistreerd bij de aanmaak van het visum. Daarbij, moest verzoekster zijn aangekomen in de Schengenzone op 3 april 2012, zou dit ook geregistreerd Staat.

Het CGVS laat na hier enig onderzoek over te voeren of enig bewijs over te voegen.

Verzoekster dient er op te wijzen dat het de taak van het CGVS is om de bewijswaarde van alle stukken te ontcrachten. Zij wenst op te merken dat op basis van art 4.1 Kwalificatierichtlijn een gedeelde bewijslast geldt. Een samenwerkingsplicht. Deze wordt uitgewerkt in artikel 48/6, § 1 Vreemdelingenwet (eigen onderlijning):

Concreet houdt de samenwerkingsplicht in dat "indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker" (HvJ, C-277/11, M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General 22 november 2012, punt 66).

Het is duidelijk dat het CGVS gemakkelijker toegang heeft tot databanken zoals Eurodac en dat op een makkelijke wijze kan worden nagegaan hoe verzoekster aan het Schengenvisum zou geraakt zijn.

Het CGVS laat na hier enig onderzoek naar te doen.

2. Terugkeer naar Koerdistan

De vrouw van verzoeker keerde tussen 2013 en 2016 zesmaal terug naar Koerdistan.

Zij verklaarde hierover dat zij in België ernstige Problemen had. Verzoekster kwam aan op Belgisch grondgebied met haar toen 12-jarig zoontje B(...), hierna beviel zij in juni 2013 van haar zoontje L(...).

Zij verbleven allen in een noodwoning van het OCMW Kampenhout. Gezien dit een tijdelijk verblijf betrof moesten verzoekers het pand verlaten midden december 2013 (stuk 2). Echter vonden zij geen woonst, waarop verzoekster haar vriendin T(...), in Koerdistan contacteerde met de vraag tot opvang.

T(...) financierde steeds de tickets voor verzoekster.

De keren hierna keerde verzoekster ook steeds terug naar haar vriendin T(...) die in Suleimaniya woont. Dit omwille van huwelijksproblemen.

Suleimaniya is een stad die op 380 km van Bagdad ligt en betreft een afgelegen regio in Koerdistan.

Verzoekster verklaart dat zij specifiek naar Koerdistan reisde omdat zij onmogelijk kon terugkeren naar Bagdad.

Er is een groot verschil tussen Irak en Iraaks-Koerdistan. Sinds de val van Saddam Hoessein heeft Iraaks-Koerdistan federale erkende autonomie gekregen. 1

Omwille hiervan besliste verzoekster dan ook om naar Koerdistan af te reizen, waar zij veilig kon verblijven.

3. De foto op facebook

Verwerende partij stelt dat verzoeker zich in Duitsland bevond op 9 april 2012. Deze vaststelling wordt gedaan via een Facebookfoto van een vriend van verzoeker.

Verzoeker stelt dat deze foto niet op dezelfde dag werd genomen als dat de foto werd geplaatst op facebook.

De foto is genomen op 8 november 2011 in Duitsland, hij legt hiervan bewijs voor (stuk 3). Verzoeker legt nog een andere foto neer die op hetzelfde moment getrokken werd (stuk 4).

Verzoeker was enkele jaren voor zijn aankomst op Belgisch grondgebied op vakantie in Duitsland. De foto werd in dit kader genomen en pas op een later tijdstip geplaatst door de vriend van verzoeker.

Verzoeker legt bijkomend bewijzen voor dat hij zich op het moment van de Facebookpost, dd. 9 april 2012 wél in Irak bevond.

Hij legt een foto neer van zichzelf dd. 13.04.2012 met locatie, een foto van bij vrienden dd. 02.03.2012 en een klasfoto van zijn zoontje dd. 31.03.2012 (stuk 5).

Verzoeker bevond zich wel degelijk in mei 2012 in Irak waardoor er niet aan zijn vluchtverhaal kan worden getwijfeld.

Verwerende partij houdt opnieuw de minst nadelige interpretatie op na en verzoekers kunnen het tegendeel aantonen.

4. Atheïsme

Verwerende partij stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het atheïsme van verzoeker.

Verzoeker stelt dat zijn geloofsovertuiging nooit een doorslaggevende factor is geweest bij het toekennen van de subsidiaire bescherming.

Verwerende partij gaat voorbij aan het feit dat verzoeker opgegroeid is in een Islamitisch land waarbij 97% van de bevolking moslim is.²

Verwerende partij stelt dat "er bovendien redelijkerwijze verwacht kan worden dat u, als overtuigd atheïst, een degelijke kennis zou hebben over de evolutietheorie en de oerknal".

Verwerende partij gaat hier voorbij aan de realiteit van het scholingsniveau van verzoeker en het feit dat in Islamitische landen de evolutietheorie niet wordt onderwezen.

De overgang van moslim naar ongelovige is niet van het ene op het andere moment gebeurd, wat ook zeer normaal is.

Door alle problemen die verzoeker heeft meegemaakt is zijn geloofsovertuiging afgezwakt waarbij hij zichzelf momenteel ziet als niet-gelovige.

Verzoeker beschrijft dit al atheïsme. Verwerende partij stelt dat verzoeker geen afkeer van God heeft.

Verzoeker zal ongetwijfeld het verschil niet kennen tussen atheïsme en agnosticisme.

Verzoeker wijst er nogmaals op dat zijn geloofsovertuiging nooit een doorslaggevende factor is geweest of dat hij zich hierop heeft beroepen bij zijn aanvraag tot internationale en/of subsidiaire bescherming.

Het is irrelevant of verzoeker dan wel atheïst, agnost of moslim is."

3.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 57/1, § 4 en 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, van het hoger belang van het kind en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

In een eerste onderdeel van zijn tweede middel, aangaande de aangevoerde schending van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt verzoeker dat zijn zoon op 3 januari 2023 opnieuw werd onderzocht door een team bestaande uit een kinderpsychiater, een psycholoog, een logopediste en een kinesitherapeut, ter staving waarvan hij verwijst naar stuk 6 gevoegd bij zijn verzoekschrift. Hij wijst op de gedane vaststellingen, met name dat zijn zoon een laag IQ, een grote angststoornis, een autismespectrumstoornis en een tekort aan leer-, taal- en motorische ontwikkeling heeft, en zijn nood aan ondersteuning binnen een centrum voor ambulante revalidatie (CAR) om zo op verschillende vlakken therapie te krijgen. Verzoeker haalt verder enkele zinsneden uit het rapport aan die volgens hem duidelijk laten zien dat zijn zoon zich in een uiterst kwetsbare situatie bevindt. Verzoeker merkt voorts op, onder verwijzing naar artikels van respectievelijk 2 april 2022 en 16 december 2021 die hij voegt bij zijn verzoekschrift (stuk 7), dat de Iraakse overheid geen ondersteuning biedt aan kinderen met autisme en dat er in Irak een taboe heerst rond autisme, waardoor de desbetreffende kinderen zouden worden gediscrimineerd. Hij meent dat zijn zoon wel degelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in Irak en wijst er nog op dat de situatie in Irak en meer bepaald in Bagdad, nog steeds complex en problematisch is.

In een tweede onderdeel van zijn tweede middel, aangaande de aangevoerde schending van artikel 57/1, (§ 4) van de Vreemdelingenwet en het hoger belang van het kind, wijst verzoeker op de artikelen 49/3 en 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet aan en klaagt hij aan dat in de bestreden beslissing het hoger belang van het kind niet aan bod komt. Hij refereert aan het eerste onderdeel van zijn tweede middel en herhaalt dat zijn zoon nood heeft aan ondersteuning binnen een centrum voor ambulante revalidatie (CAR) om zo op verschillende vlakken therapie te krijgen en dat hier in Irak niet aan kan worden voldaan.

3.1.3. Als bijlage bij het verzoekschrift voegt verzoeker, volgens de inventaris, volgende nieuwe stavingstukken:

- stuk 3: een originele foto van Facebook van 8 november 2011;
- stuk 4: een gelijkaardige foto van 8 november 2011;
- stuk 5: foto's uit Irak met locatie van maart en april 2012;
- stuk 6: een diagnostisch verslag van CAR van 3 januari 2023;
- stuk 7: krantenartikels over autisme in Irak van 16 december 2021 en 2 april 2022.

3.1.4. In haar verzoekschrift ontwikkelt verzoekster dezelfde twee middelen, alsook voegt zij daarbij dezelfde stukken, als verzoeker.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop

3.2.2. Ontvankelijkheid van de middelen

Voor zover de verzoekende partijen in hun tweede middel aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient erop te worden gewezen dat in het kader van huidige beroepen enkel uitspraak kan worden gedaan over de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus, en niet over de verwijdering van de vreemdeling, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer. Het tweede middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.2.3. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

Artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, luidt als volgt:

“§ 2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

(...)

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.”

Te dezen blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat na toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partijen op 22 november 2012 de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 4 juni 2018 aan de commissaris-generaal heeft meegedeeld in het bezit te zijn gesteld van het Iraakse paspoort van verzoekster, afgeleverd op 30 mei 2011 te Al Sulaymaneyah (Irak), terwijl zij destijds op 5 juni 2012 verklaarde dat haar paspoort door de smokkelaar in Turkije ingehouden werd. Voorts deelde de DVZ mee dat nazicht van voormeld paspoort aantoonde dat verzoekster sinds de verkrijging van de subsidiaire beschermingsstatus herhaaldelijk naar Irak teruggekeerd is (administratief dossier (hierna: AD), stuk 7+7B, ‘Landeninformatie’, Vraag tot intrekking van statuut subsidiaire bescherming van 4 juni 2018). Naar aanleiding van deze informatie werd de subsidiaire beschermingsstatus van beide verzoekende partijen opnieuw onderzocht. De commissaris-generaal kwam vervolgens in de beslissingen tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 oktober 2019 tot het besluit dat de verzoekende partijen in het kader van hun toenmalige verzoeken om internationale bescherming aangaande hun voorgehouden problemen in Irak manifest bedrieglijke verklaringen hebben afgelegd die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van hun subsidiaire beschermingsstatus en dat die bijgevolg diende te worden ingetrokken overeenkomstig artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

De Raad bevestigde in zijn arresten met nummers 245 086 en 245 087 van 30 november 2020 de door de commissaris-generaal in voormelde beslissingen van 30 oktober 2019 gemaakte beoordeling van de nieuwe elementen en de impact ervan op het behoud van de subsidiaire beschermingsstatus van de verzoekende partijen.

In het arrest met nummer 245 087, gewezen in hoofde van verzoeker, wordt dienaangaande als volgt gemotiveerd:

“Uit het paspoort van de echtgenote van de verzoekende partij blijkt inderdaad dat dit document op 30 mei 2011 te Al Sulaymaneyah (Irak) uitgereikt werd. Zowel de verzoekende partij als haar echtgenote hebben steeds verklaard heel hun leven in Bagdad gewoond te hebben (gehoorverslagen 11 juli 2012, p.2). Voorts blijkt uit het paspoort van verzoekers echtgenote dat zij Irak reeds op 3 april 2012 heeft verlaten en dat zij over een Italiaans Schengenvisum beschikte dat op dezelfde dag als haar Iraakse

uitreisstempel, zijnde 3 april 2012, werd afgestempeld. Dit Schengenvisum werd aan de echtgenote van de verzoekende op 11 maart 2012 afgeleverd. De verzoekende partij situeerde nochtans haar vluchtrelaas, namelijk de ontvoering van haar zoon in mei 2012 en haar vlucht uit Irak op 20 mei 2012. Daarenboven blijkt uit het paspoort dat de echtgenote van de verzoekende partij van 15 oktober 2013 tot 14 februari 2014, van 4 juli 2014 tot 11 september 2014, van 31 oktober 2014 tot 21 november 2014, van 20 maart 2015 tot 10 april 2015, van 17 juli 2015 tot 25 augustus 2015 en van 15 september 2016 tot 28 september 2016 naar Irak teruggekeerd is.

In het verzoekschrift houdt de verzoekende partij vast aan het vluchtrelaas zoals uiteengezet tijdens het gehoor op 11 juli 2012 en stelt ze nooit naar Italië geweest te zijn. Voorts herhaalt zij dat zij haar paspoort aan de smokkelaar heeft moeten afgeven en dat het een valse stempel betreft.

Vooreerst wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat de verklaring van de verzoekende partij en haar echtgenote dat zij in 2012 hun paspoorten bij de smokkelaar hadden achtergelaten en in 2013 hebben teruggekregen geenszins geloofwaardig is. Ten eerste blijkt uit het paspoort dat verzoekers echtgenote op legale wijze met haar paspoort, voorzien van een Schengenvisum afgeleverd in Bagdad, van op de luchthaven van Suleymaniyah (KAR, Irak) uit Irak vertrokken is op 3 april 2012. Dit doet inderdaad op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers' bewering dat zij hun paspoorten in 2012 in Turkije bij de smokkelaar achter dienden te laten. Daar de echtgenote van de verzoekende partij in het bezit was van haar eigen internationaal paspoort, voorzien van een visum, kan immers niet ingezien worden waarom zij in Turkije nog beroep diende te doen op een smokkelaar om op illegale wijze in Europa te geraken. Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat: "Daarnaast leggen u en uw echtgenote ook tegenstrijdige verklaringen af over de plaats waar jullie de paspoorten bij de smokkelaar achtergelaten hadden. Waar u verklaarde de paspoorten in Turkije bij de smokkelaar achtergelaten te hebben (CGVS I, p. 9), beweerde uw echtgenote tijdens haar persoonlijk onderhoud van 19 september 2018 in eerste instantie haar paspoort in Dohuk, Noord-Irak, aan de smokkelaar afgegeven te hebben om dan enkele vragen later weer aan te geven dat zij niet meer wist of het in Irak of Turkije was (CGVS [S. M.M.], p. 7). [...] Deze conclusie wordt verder gestaafd door de volgende vaststelling dat, zelfs indien er aangenomen zou worden dat jullie de paspoorten achterlieten bij een smokkelaar, de verklaring van u en uw echtgenote aangaande het visum en de uitreisstempel gedateerd op 3 april 2012 in het paspoort van uw vrouw geen steek houdt. Het is immers allesbehalve geloofwaardig dat de smokkelaar een ge-anti-dateerde uitreisstempel en visum in het paspoort van uw echtgenote zou plaatsen. Bovendien is het bijzonder opvallend dat de data van de uitreisstempel en het visum, met name maart-april 2012, dateren van een periode waarin er volgens uw asieltrelaas nog geen enkele sprake was van een concreet plan om Irak te verlaten." Het is inderdaad helemaal niet logisch dat de mensensmokkelaar zijn tijd en moeite verdoet om een geantidateerde visum en uitreisstempel in het visum van de echtgenote van de verzoekende partij op te nemen.

In de bestreden beslissing wordt terecht geconcludeerd dat de verzoekende partij zich tijdens haar beschermingsverzoeken van valse verklaringen heeft bediend om een beschermingsstatuut in België te verwerven, zoals terdege blijkt uit volgende motieven: "Gelet op de stukken in het administratief dossier en het gegeven dat de verklaringen van uw echtgenote omtrent de gegevens in haar paspoort niet geloofwaardig zijn, dient te worden besloten dat uw echtgenote Irak reeds op 3 april 2012 en op legale wijze heeft verlaten. In het kader van het heronderzoek van uw subsidiaire beschermingsstatus beweert u, net zoals in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in 2012, samen met uw echtgenote op 20 mei 2012 vertrokken te zijn uit Irak en houdt u zelfs na confrontatie met bovenstaande gegevens uit het paspoort van uw echtgenote vast aan deze bewering (CGVS I, p. 11-13). Rekening houdend met bovenstaande bevindingen omtrent het paspoort en de reisweg van uw echtgenote kan er echter geen geloof meer gehecht worden aan uw bewering in mei 2012 samen met uw vrouw en zoon met een vrachtwagen op illegale wijze, en met behulp van een smokkelaar, van Turkije naar België te zijn gereisd (CGVS I, p. 11). Gelet op bovenstaande bevindingen kan er bijgevolg geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw vertrek uit Irak en dient het CGVS te concluderen dat u op hetzelfde moment en op dezelfde manier uit Irak bent vertrokken als uw echtgenote, hetgeen in casu betekent dat u Irak op 3 april 2012 moet hebben verlaten en vervolgens op legale wijze naar de Schengenzone bent gereisd, en dat u deze informatie voor de Belgische asielinstanties verborgen trachtte te houden.

Bovenstaande bevindingen doen ernstig vermoeden dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in 2012 doelbewust uw paspoort heeft achtergehouden voor de Belgische asielinstanties om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop u bent gereisd te verhullen. Gevraagd naar uw originele paspoort verklaarde u in het kader van de herevaluatie van uw subsidiaire

beschermingsstatus stereotiep dat u uw paspoort ondertussen verscheurd heeft om te vermijden dat uw echtgenote uw kinderen zou meenemen bij een terugkeer naar Irak (CGVS, p. 8). Het is echter volstrekt onduidelijk in welk opzicht het verscheuren van uw paspoort u hierbij zou helpen. Gezien de ongeloofwaardige verklaringen over uw paspoort en gezien u in het verleden wellicht uw paspoort reeds heeft achtergehouden voor de Belgische asielinstanties, kan er heden weinig geloof worden gehecht aan uw huidige verklaringen over uw paspoort en vermoedt het CGVS dat u andermaal uw paspoort voor de Belgische asielinstanties verborgen tracht te houden. Het lijkt er dan ook eerder op dat u dit belangrijk identiteits- en reisdocument achterwege houdt om zo de erin vervatte informatie betreffende uw identiteit, het moment en de wijze waarop u gereisd bent, alsook de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar Irak te verhullen.

Het gegeven dat u eerder dan de aanvankelijk door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming opgegeven datum vertrokken bent uit Irak, wordt verder onderbouwd door de volgende vaststelling. Naar aanleiding van de objectieve informatie waarvan het CGVS in kennis werd gesteld en waaruit blijkt dat uw echtgenote eerder Irak heeft verlaten dan jullie steeds hadden voorgehouden, werd een onderzoek naar de heroverweging van jullie beider status opgestart. In het kader van dit onderzoek werd een Facebookpagina op uw naam teruggevonden. U gaf hierover zelf aan dat het een oude pagina van u zou kunnen zijn (CGVS, p. 5-6). Via deze pagina, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat een zekere 'H. A. S. (...)', een persoon die aangeeft in Bonn (Duitsland) te wonen, op 9 april 2012, meer dan een maand vóór het door u voorgehouden vertrek uit Irak (!), een foto op zijn Facebookpagina publiceerde waarop u samen met hem te zien bent (zie kopie in het administratief dossier). Gevraagd waar deze foto genomen werd geeft u in eerste instantie aan dat de foto mogelijks in Luik werd genomen vlak voor of nadat u uw beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ontvangen had (CGVS I, p. 12). Geconfronteerd met het gegeven dat de foto op 9 april 2012 op Facebook gepubliceerd werd en u volgens uw verklaringen op dat moment nog in Irak verbleef, blijft u volhouden dat u Irak verlaten had op de door u voorgehouden datum, geeft u aan niet zeker te zijn over de locatie van de foto, stelt u dat Facebook geen officieel bewijsstuk is en dat die foto voor u geen bewijs is dat u op dat moment reeds in Europa was (CGVS I, p. 12-13). Er kan evenwel redelijkerwijze aangenomen worden dat de foto niet in Irak, maar hoogstwaarschijnlijk in Duitsland werd gemaakt. De achtergrond van de foto komt veeleer overeen met een Europees land. U vermoedde ook zelf in eerste instantie dat de foto in Luik genomen werd. Daarnaast geeft, zoals eerder reeds opgemerkt, de persoon met wie u op de foto staat op zijn Facebookprofiel aan dat hij in Duitsland woont, en reageert iemand op de foto met de vraag of u op bezoek bent in Duitsland (CGVS I, p. 12-13).

Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan het door u voorgehouden vertrek uit Irak op 20 mei 2012 en dient het CGVS daarentegen vast te stellen dat u Irak reeds begin april 2012 verlaten heeft. Het gegeven dat u Irak reeds in april 2012 heeft verlaten doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid aan het door u aangehaalde asielrelaas. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beweerde u in 2012 immers dat jullie Irak op 20 mei 2012 verlaten had omwille van problemen die u gekend zou hebben na de ontvoering van uw zoon op 2 mei 2012 (CGVS dd. 11 juli 2012, p. 9-12). Dit laatste kan aldus niet kloppen."

De Raad acht voorgaande bevindingen voldoende determinerend om het besluit dat de subsidiaire beschermingsstatus onterecht werd toegekend aan de verzoekende partij op basis van valse verklaringen betreffende hun voorgehouden problemen in mei 2012 in Bagdad – wat het doorslaggevend element was om haar internationale bescherming te verlenen – te schragen.

Waar de verzoekende partij betoogt dat uit de foto die op Facebook gepost werd geenszins kan geconcludeerd worden dat deze in Europa, in Duitsland werd genomen en dat dit gebeurd zou zijn rond 9 april 2012, wijst de Raad erop dat de verzoekende partij eraan voorbij gaat dat zij zelf verklaard heeft dat deze foto waarschijnlijk in Luik genomen werd. Het is pas wanneer de protection officer op de datum van 9 april 2012 wijst dat de verzoekende partij op de eerder afgelegde verklaringen terugkomt. In elk geval blijkt uit de achtergrond van deze foto geenszins dat de foto in Irak genomen werd, althans brengt de verzoekende partij geen begin van bewijs bij om het tegendeel te besluiten.

In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat zich actueel een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus opdringt zoals bepaald in artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet, daar vast is komen te staan dat de verzoekende partij in België om internationale bescherming heeft verzocht onder valse verklaringen, met name dat haar zontje in mei 2012 ontvoerd werd, dat haar neef en broer ten gevolge hiervan overleden zijn en dat ze Irak in mei 2012 verlaten heeft en haar subsidiaire beschermingsstatus destijds aldus werd toegekend op grond van door haar verkeerd weergegeven,

achtergehouden en valse verklaringen over haar vluchtrelaas en eerdere plaatsen van verblijf die doorslaggevend zijn geweest voor het toekennen van haar beschermingsstatuut.”

In het arrest met nummer 245 086, gewezen in hoofde van verzoekster, worden dezelfde motieven uiteengezet.

De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van voormelde arresten en mag dus niet opnieuw uitspraak doen over de motieven van de beslissingen van 30 oktober 2019 die daarin werden bevestigd en om die reden in de *in casu* bestreden beslissingen integraal worden hernomen, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen, *quod non*.

De verzoekende partijen volharden in hun verzoekschriften immers in hun vluchtmotieven en in hun verklaringen met betrekking tot het tijdstip en de wijze waarop zijn hun land van herkomst zouden hebben verlaten.

Wat betreft het Schengenvisum aanwezig in het paspoort van verzoekster, herhalen de verzoekende partijen dat zij een eerste smokkelaar in Turkije betaalden om dit visum in haar paspoort te plaatsen doch dat zij zich zeer onveilig voelden bij hem en genoodzaakt waren hun toevlucht te nemen tot een andere smokkelaar. Hierop zouden zij al hun bezittingen, inclusief de paspoorten, hebben achtergelaten. Aangezien zij reeds betaald hadden voor het visum werd dit volgens hen hoogstwaarschijnlijk in verzoeksters paspoort geplaatst op het moment dat zij van de smokkelaar wegvluchtten. Zij voegen hier nog aan toe dat het een vals visum betreft, dat geldig was van 15 maart 2012 tot 15 september 2012 en waarmee verzoekster perfect had kunnen reizen in mei 2012, zoals initieel gepland.

De Raad merkt op dat deze uitleg reeds door zowel de commissaris-generaal als de Raad volstrekt ongeloofwaardig werd geacht. Door deze uitleg in voorliggend verzoekschrift louter te herhalen brengen de verzoekende partijen geen nieuwe elementen aan die de appreciatie ervan kunnen wijzigen.

Bovendien verklaren de verzoekende partijen met hun uitleg niet dat verzoeksters paspoort een uitreisstempel van 3 april 2012 bevat en dat het visum, dat zij uiteindelijk niet zouden hebben gebruikt, op diezelfde datum werd afgestempeld, niettegenstaande het valse visum volgens hen pas zou zijn gemaakt in mei 2012.

Voorts betwisten de verzoekende partijen niet dat verzoeksters paspoort geen in- of uitreisstempels van mei 2012 bevat, niettegenstaande zij in het kader van haar beschermingsaanvraag voorhield dat haar paspoort zowel bij het verlaten van Irak als bij het binnenkomen van Turkije door de bevoegde ambtenaren werd afgestempeld (AD, stuk 8+8B, 'Dossier voor vernietiging', stuk 11B, gehoorverslag verzoekster van 11 juli 2012, p. 9).

Aldus dringt een onderzoek naar de echtheid van het Schengenvisum in verzoeksters paspoort zich *in casu* niet op. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partijen toekomt om hun nood aan internationale bescherming concreet aannemelijk te maken en dat van hen mag worden verwacht dat zij consistente en aannemelijke verklaringen afleggen met betrekking tot alle relevante aspecten van hun relaas. Het komt niet aan de commissaris-generaal noch aan de Raad toe om lacunes in de bewijsvoering van de verzoekende partijen op te vullen.

Waar verzoeker thans in zijn verzoekschrift aangeeft dat de foto op Facebook waarmee hij werd geconfronteerd tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 28 november 2018 in feite werd genomen tijdens een vakantie in Duitsland op 8 november 2011 en pas op een later tijdstip door zijn vriend op Facebook werd geplaatst, kan hij niet overtuigen. Deze uitleg is bijzonder laattijdig gelet op de vaststelling dat verzoeker reeds op 28 november 2018 met deze foto en de datum van publicatie op Facebook werd geconfronteerd en op dat moment hiervoor geen verklaring wilde bieden. Hij gaf tot tweemaal toe aan "*geen commentaar*" te willen geven en Facebook niet als bewijs van een verblijf in Europa te beschouwen (AD, stuk 8+8B, 'Dossier voor vernietiging', stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 28 november 2018, p. 12-13). Indien verzoeker werkelijk in 2011 op vakantie in Duitsland was maar daarna zou zijn teruggekeerd naar Irak, kan niet worden ingezien waarom hij deze eenvoudige verklaring niet zou hebben kunnen bieden toen hij met deze foto geconfronteerd werd. Dit klemt des te meer nu verzoeker in het kader van zijn beroep tegen de initiële beslissing tot intrekking van zijn subsidiaire beschermingsstatus nog voorhield dat de man met wie hij op de foto staat een oude buurman uit Irak is

die naar Duitsland emigreerde maar nadien nog geregeld terugkeerde naar Irak, dat het in die optiek geenszins ondenkbaar is dat deze man tijdens een bezoek op de foto is gegaan met verzoeker en dat de foto door deze man kan zijn gedeeld naar aanleiding van een ontmoeting met verzoeker in Irak of ingevolge een “*herinneringsgevoel*” bij deze man. Dat verzoeker thans een geheel andere uitleg biedt voor deze foto en erkent dat deze in Duitsland werd genomen, terwijl hij het kader van zijn eerdere beroepsprocedure voorhield dat de foto in Irak werd genomen en hij daarvoor nog op het CGVS in eerste instantie aangaf dat deze foto mogelijk in Luik werd genomen maar na confrontatie met de datum van publicatie plots verklaarde niet zeker te zijn over de locatie ervan, bevestigt andermaal het bedrieglijke karakter van zijn verklaringen over het tijdstip waarop en de reden waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten.

De stukken die de verzoekende partijen bij hun verzoekschriften voegen ter staving van hun uitleg nopen niet tot een andere conclusie (stukkenbundel verzoekende partijen, stukken 3-5). Dienaangaande dient andermaal te worden opgemerkt dat niet kan worden ingezien waarom zij deze stukken, die volgens hen zouden kunnen aantonen dat de commissaris-generaal een verkeerde beoordeling heeft gemaakt inzake het moment van hun vertrek uit Irak, pas dermate laat in de heroverwegingsprocedure zouden aanbrengen indien het werkelijk authentieke gegevens zou betreffen. Het weze herhaald dat verzoeker reeds op 28 november 2018 werd geconfronteerd met voormelde foto op Facebook en de vaststelling dat deze afbreuk doet aan zijn beweerde vertrek uit Irak in mei 2012. Het belang van objectieve elementen ter staving van zijn eigen beweringen kan verzoeker dan ook geenszins zijn ontgaan. Bovendien laten de verzoekende partijen geheel na te duiden waarom zij deze stukken nu pas, in het kader van onderhavige beroepsprocedure, neerleggen en op welke wijze zij deze alsnog hebben bekomen. Nog daargelaten het manifest laattijdige karakter van deze stukken, dient te worden vastgesteld dat het louter fotokopieën betreft, die gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn en hoe dan ook een beperkte bewijswaarde hebben (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Door mogelijke manipulatie van de foto's en bijhorende gegevens met betrekking tot de locatie en het tijdstip waarop zij zouden zijn genomen, bieden deze geen enkele garantie wat betreft de authenticiteit ervan. Wat betreft de foto van verzoeker bij vrienden en de klasfoto van zijn zoon, die zouden dateren van respectievelijk 2 en 31 maart 2012, dient te worden opgemerkt dat *in casu* niet wordt betwist dat de verzoekende partijen vóór 3 april 2012 nog in Irak waren, zodat deze foto's in elk geval niet dienstig zijn om hun aanwezigheid in het land na deze datum aan te tonen.

De in de verzoekschriften uiteengezette argumentatie aangaande de redenen waarom verzoekster tussen 2013 en 2016 zesmaal terugkeerde naar haar land van herkomst en de omstandigheden waarin zij daar verbleef doet niets af aan de pertinente vaststellingen op grond waarvan geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden vertrek uit Irak op 20 mei 2012 en de gebeurtenissen die daartoe de aanleiding zouden hebben gevormd.

Waar verzoeker er in zijn verzoekschrift op wijst dat zijn geloofsovertuiging nooit een doorslaggevende factor is geweest bij de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij zich hier niet op beroepen heeft in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, gaat hij er kennelijk aan voorbij dat de commissaris-generaal zijn voorgehouden atheïsme onderzocht heeft omdat verzoeker dit element zelf heeft aangehaald in het kader van de heroverwegingsprocedure als reden waarom hij zijn internationale beschermingsstatus dient te behouden. De Raad merkt op dat de commissaris-generaal reeds in de beslissingen tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 oktober 2019 uitvoerig gemotiveerd heeft waarom geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden atheïsme en de dreigementen die hij in dit verband zou hebben ontvangen. Deze pertinente en terechte motieven werden door de verzoekende partijen volledig ongemoeid gelaten in hun verzoekschriften tegen voormelde initiële intrekkingbeslissingen en derhalve door de Raad overgenomen. Door thans in onderhavige verzoekschriften louter *post factum* te verwijzen naar verzoekers scholingsniveau en de geleidelijkheid van de overgang van moslim naar ongelovige en te beweren dat verzoeker geen afkeer van God heeft en ongetwijfeld het verschil niet kent tussen atheïsme en agnosticisme, doen zij aan deze vaststaande motieven geen afbreuk. Met hun stelling dat het irrelevant is of verzoeker dan wel atheïst, agnost of moslim is, bevestigen zij slechts dat verzoeker zijn geloofsovertuiging zelf niet ziet als een reden waarom hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst vervolging of ernstige schade zou riskeren.

De Raad besluit dat de door de verzoekende partijen middels hun verzoekschriften aangebrachte argumenten en stukken niet van aard zijn een ander licht te werpen op de eerdere beoordeling van de Raad, die onverminderd overeind blijft.

Met betrekking tot de documenten die door de verzoekende partijen in het kader van de heroverwegingsprocedure werden neergelegd voorafgaand aan de vernietiging van voormelde beslissingen van 30 oktober 2019 wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“Wat betreft het door u voorgelegde reisverbod en de verklaringen van jullie vriendin T(...) dient te worden opgemerkt dat het hier enkel kopieën, én geen originele stukken, betreft, waardoor de authenticiteit en herkomst van deze documenten niet kan worden nagegaan. Dergelijke kopieën zijn gemakkelijk manipuleerbaar en kan bovendien door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt. Aldus dragen deze documenten geen bewijswaarde. Hierbij dient bovendien nog aan toegevoegd te worden dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie CGVS “COI Focus Irak: corruptie en documentenfraude”). Wat betreft de printscreens van de dreigementen die u via Messenger gekregen zou hebben naar aanleiding van uw atheïsme dient vooreerst opgemerkt te worden dat op basis hiervan geenszins opgemaakt kan worden dat deze berichten daadwerkelijk naar u gestuurd werden. Daarenboven kunnen dergelijke berichten makkelijk geënsceeneerd worden en tonen deze niet aan vanwaar of met welke intenties ze verstuurd werden. (...) Gelet op het hierboven reeds aangetoonde gebrek aan geloofwaardigheid van uw voorgehouden atheïsme, volstaan deze Facebookberichten op zichzelf dan ook niet om uw geloofwaardigheid te herstellen. Daarnaast dient ook nog opgemerkt te worden dat de mail van het OCMW van 11 december 2013 enkel aantoont dat jullie een woning dienden te verlaten, maar dit geenszins een bewijs vormt voor uw overige verklaringen.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door de verzoekende partijen geheel ongemoeid worden gelaten door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De verzoekende partijen werden na de vernietiging van de beslissingen van 30 oktober 2019 opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS om de medische problematiek in hoofde van hun zoon L. toe te lichten en de eventuele implicaties hiervan voor hun nood aan internationale bescherming na te gaan. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissingen als volgt gemotiveerd:

“Uit jullie verklaringen bleek dat L(...) rug- en bedplasproblemen heeft. Hij slaapt vaak niet autonoom en komt 's nachts bij jullie liggen in bed. Hetgeen jullie slaap verstoord (CGVS, p. 4). Ook op school loopt het niet van een leien dakje. Er werd besloten dat hij overgeplaatst dient te worden naar het BUSO-onderwijs (CGVS, p. 5). Jullie verklaarden tevens dat L(...) angstig is (CGVS, p. 6). Uit voorgaande kunnen echter geen zwaarwichtige redenen worden afgeleid om van een systematische en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te gewagen. Wat betreft de attesten die u voorlegde in hoofde van L(...) tijdens uw beroepsprocedure en tijdens uw persoonlijk onderhoud van 19 augustus 2022 kan volgende opgemerkt worden. Uit de attesten aangaande de onderzoeken (2022) die lopende zijn in het centrum voor geestelijke gezondheid (CGG), mails aangaande verleden (2021) en toekomstige afspraken voor therapie (2022) bij het centrum voor geestelijke gezondheid (afdeling kinderspsychiatrie en klinische psychologie, doktersbriefje van huisdokter (06/2022) blijkt dat L(...) in behandeling is bij het CGG, afspraken (2022) bij VITAZ (campus kinderziekten) heeft en begonnen is aan een therapiebehandeling. Uit de voorgelegde mails van de kinesist blijkt L(...) ook wekelijks een kinesist te zien. Uit voorgaande kan afgeleid worden dat L(...) lijdt aan bedplassen en er onderzoeken bezig zijn aangaande zijn ruggenmerg. Ook legde u attesten voor waaruit blijkt dat L(...) doorgestuurd is door het CGG naar een psycholoog. De eerste consultatie was 06/2022. Tijdens het gehoor verklaarde u dat L(...) ondertussen tweemaal in de week naar deze psycholoog gaat. Dat L(...) in een hangend therapeutisch onderzoek is bij het CGG, een psycholoog bezoekt, slecht slaapt, angstig kan zijn, etc kan zeker aangenomen worden door het CGVS. Dat dit een invloed kan hebben op jullie nachtrust en mentale situatie wordt ook aangenomen door het CGVS. Los van het feit dat het CGVS zulks betreurt dient ook hier onderlijnd te worden dat uit deze elementen geen zwaarwichtige redenen worden afgeleid om van een systematische en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, te gewagen.”

In hun tweede middel verwijzen de verzoekende partijen in een eerste onderdeel naar het door hen gevoegde diagnostisch verslag van het Centrum voor Ambulante Revalidatie (CAR) van 3 januari 2023, waaruit blijkt dat hun zoon onderzocht werd door een team bestaande uit een kinderspsychiater, een psycholoog, een logopedist en een kinesitherapeut (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 6). Zij wijzen op de daarin gedane vaststellingen van een laag IQ, een grote angststoornis, een autismespectrumstoornis en een tekort aan leer-, taal- en motorische ontwikkeling in hoofde van hun zoon. Zij wijzen verder op het advies om L. ondersteuning te bieden binnen een CAR zodat hij op verschillende vlakken therapie kan krijgen en op een aantal zinsneden uit het rapport die erop duiden dat

L. zich in een uiterst kwetsbare situatie bevindt. De verzoekende partijen betogen onder verwijzing naar door hen gevoegde artikelen over autisme in Irak (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 7) dat de Iraakse overheid geen ondersteuning biedt aan kinderen met autisme en dat er in Irak bovendien een taboe heerst rond autisme waardoor de desbetreffende kinderen worden gediscrimineerd.

De Raad wijst erop dat waar op basis van de door de verzoekende partijen bijgebrachte medische stukken redelijkerwijze niet kan worden betwist dat hun zoon L. nood heeft aan een gepaste behandeling en opvolging van zijn fysieke en psychologische problemen, geen abstractie kan worden gemaakt van het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals omschreven door de wetgever. In dezen verwijst de Raad naar artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat *“vervolgving in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:*

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren (...)”

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) heeft in zijn rechtspraak reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming – waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt – niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Zo stelt het Hof van Justitie:

“In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.

Gelet op een en ander moet artikel 15, sub b, van richtlijn 2004/83 aldus worden uitgelegd dat de daarin omschreven ernstige schade niet ziet op een situatie waarin onmenselijke of vernederende behandelingen, zoals die welke zijn bedoeld in de in het hoofdgeding aan de orde zijnde wettelijke regeling, die een verzoeker die aan een ernstige ziekte lijdt mogelijkterwijs ondergaat in geval terugkeer naar zijn land van herkomst, het gevolg zijn van het ontbreken van adequate behandeling in dat land, zonder dat hem medische zorg opzettelijk wordt geweigerd.”

(HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41; HvJ 24 april 2018, MP v Secretary of State for the Home Department, C-353/16, § 51).

Uit bovenstaande rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit de gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. *In casu* kan uit de bijgebrachte informatie en stukken niet blijken, en tonen de verzoekende partijen evenmin aan, dat hun zoon L. bij terugkeer naar hun land van herkomst op gerichte en intentionele wijze een gepaste behandeling van zijn medische problematiek zal worden ontzegd. De eventuele tekortkomingen van het Iraakse gezondheidsstelsel voor personen met autismespectrumstoornis vormen *an sich* geen reden tot behoud van de subsidiaire beschermingsstatus van de verzoekende partijen. De ernstige schade die hun zoon eventueel zou lopen in geval van terugkeer naar Irak omwille van een gebrek aan gepaste behandeling van zijn autismespectrumstoornis valt derhalve niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Indien de verzoekende partijen menen dat zij om medische redenen, zijnde de gezondheidstoestand van hun zoon, in de onmogelijkheid verkeren terug te keren naar Irak dienen zij de daartoe geëigende procedure te volgen en een machtiging tot verblijf aan te vragen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de mogelijke discriminatoire bejegening van hun zoon omwille van zijn autisme, wijst de Raad erop dat het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard moeten zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven ondraaglijk wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat personen met een beperking in de Iraakse samenleving met verschillende vormen van discriminatie kunnen worden geconfronteerd, doch niet dat eenieder met dit profiel per definitie blootgesteld is aan een dermate hoog risico dat sprake zou zijn van vervolging of ernstige schade. Een individuele beoordeling van de mate van waarschijnlijkheid waarmee de verzoeker zal worden vervolgd, waarbij rekening wordt gehouden met risicobepalende omstandigheden als leeftijd, aard en zichtbaarheid van de mentale of fysieke beperking, negatieve perceptie door de familie, dringt zich op (EUAA, "Country Guidance: Iraq", juni 2022, p. 152-153). Te dezen dient te worden vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS van 19 augustus 2022 slechts verwees naar mogelijke pesterijen en mishandelingen van zijn zoon en daarbij toegaf dat dit ook in België gebeurt (AD, stuk 5+5B, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 19 augustus 2022, p. 5). Verzoekster haalde tijdens haar persoonlijk onderhoud aan dat haar zoon in Irak met stenen zal worden bekogeld door anderen kinderen en niet geaccepteerd zal worden, wat evenwel blote beweringen zijn (AD, stuk 5+5B, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 19 augustus 2022, p. 3). De artikels die zij bij hun verzoekschriften voegen (stuk 7) hebben geen betrekking op hun zoon en kunnen louter dienen ter staving van de algemene situatie van personen met autisme in Irak, die hier niet wordt betwist. De Raad besluit dat de verzoekende partijen onvoldoende concrete, op hun zoon betrokken elementen of feiten aanbrengen waaruit kan blijken dat deze laatste in geval van terugkeer naar Irak persoonlijk een specifiek risico op systematische discriminatie zou lopen, derwijze dat sprake zou zijn van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad merkt verder op dat de verzoekende partijen volgende motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de overige documenten die door hen werden neergelegd naar aanleiding van het verdere onderzoek na de vernietiging van de beslissingen van 30 oktober 2019 ongemoeid laten in voorliggende verzoekschriften:

"Wat betreft alle andere brieven die u voorlegde, i.c. van de huisdokter, vriendjes op school, vrienden in de buurt, collega's op het werk, blijkt dat uw omgeving jullie integratie in België bevestigt. Ook in kader hiervan legde u uw Belgische verblijfskaart, uw woonstkaart van Sint-Niklaas, attesten van de aanwezigheid op oudercontacten, het schoolrapport van uw kinderen, loonfiches, werkuren, foto's met vrienden, muziekinstrumenten, etc in België neer.

Los van het feit dat het CGVS een integratie in België enkel en alleen aanmoedigt dient opgemerkt te worden dat dit element geen uitstaans kent met de vluchtelingconventie en aldus geen ander licht werpt op voorgaande. Staat u echter vrij om zich in kader van een duurzaam verblijf in dit land te wenden tot de daar toe geëindigde kanalen.

De foto's die u neerlegde van uw zus en schoonbroer aangaande foltering en personen van milities die hierachter zitten en politieke personen die goede banden hebben met de familie van M(...) en betrokken zijn bij de vete hebben betrekking op uw asielaanvraag dat reeds ongeloofwaardig bevonden is door het CGVS en inhoudelijk bevestigd is geweest door de RvV. De motivering, die hierboven te lezen valt, staat hierdoor vast.

Met betrekking tot uzelf legde u een documenten betreffende een toekomstige afspraak met de psycholoog neer. Uw echtgenote legde een kaartje van toekomstige afspraken bij een psychiater neer (voor augustus en september 2022). Zij verklaarde hierbij al twee jaar deze psychiater te bezoeken (CGVS echtgenote, p. 3). Dat jullie respectievelijk een psycholoog en psychiater bezoeken werd nooit in twijfel getrokken, echter, dit staat los van de asielmotieven die u naar voor bracht.

(...)

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog op te merken dat ook uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die u aan het CGVS werden overgemaakt op 1 september 2022, evenmin een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van uw verzoek. De opmerkingen betroffen enkele aanvullingen op zinsconstructies en verduidelijkingen aangaande de medische onderzoeken van L(...), de studies van uw zoon B(...) en hoeveel Iraakezen documenten proberen te regelen om te reizen. U verklaarde ook dat er bij de luchthaven in Irak zaken gecontroleerd mochten worden door het CGVS. U verklaarde ook niet helemaal tevreden te zijn over de tolk. U verklaarde dat hij soms andere dingen vertaalde maar dat dit dat op het moment zelf dubbel gecheckt werd door de PO en u via uw Nederlands wel het correcte antwoord had kunnen geven. Uw doorgestuurde opmerkingen bevatten echter geen inhoudelijke wijzigingen ten aanzien van uw vluchtmotieven noch toevoegingen."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door de verzoekende partijen onverlet worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De commissaris-generaal oordeelt daarnaast op basis van de informatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissingen dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partijen louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van hun leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt in de bestreden beslissingen als volgt toegelicht:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term ‘Baghdad Belts’. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten bembommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiiitische partijen

die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse milities een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak *D. et al. v. Roemenië* van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken *J.K. et al. v. Zweden* (zaak nr. 59166/12) en *A.G. v. België* (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet."

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie wordt de analyse van de commissaris-generaal door de Raad overgenomen. De Raad concludeert samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partijen brengen zelf geen landeninformatie bij die deze appreciatie kan ombuigen en doen er derhalve geen afbreuk aan.

Evenwel wordt niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest "*Elgafaji*" van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of de verzoekende partijen persoonlijke omstandigheden kunnen invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hen dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon.

In dit verband weze opgemerkt dat de Raad in voormelde arresten met nummers 245 086 en 245 087 van 30 november 2020 van oordeel was dat *in casu* diende te worden onderzocht of de kenmerken van autismespectrumstoornis in hoofde van de zoon van de verzoekende partijen persoonlijke

omstandigheden zijn die kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren die, tezamen genomen, maken dat de verzoekende partijen een kwetsbaar profiel hebben, gelet op de veiligheidssituatie in Bagdad. Daar de Raad te dezen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, werden de beslissingen van 30 oktober 2019 vernietigd met het oog op nader onderzoek door de commissaris-generaal.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen opnieuw werden opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS, alwaar zij in de gelegenheid werden gesteld om de medische problematiek in hoofde van hun zoon L. toe te lichten en hieromtrent bijkomende stukken neer te leggen. De Raad merkt op dat de verzoekende partijen tijdens dit persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk de vraag werd gesteld waarom hun zoon met zijn symptomen niet in Irak zou kunnen 'overleven' en dat uit hun antwoorden geen elementen blijken die erop wijzen dat de medische problematiek van hun zoon mogelijk een dermate risicoverhogend effect heeft dat hij, en bij uitbreiding de verzoekende partijen zelf, kunnen worden blootgesteld aan een reëel risico om het slachtoffer te worden van het gebeurlijke willekeurig geweld in Bagdad (AD, stuk 5+5B, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker van 19 augustus 2022, p. 5-6 en notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 19 augustus 2022, p. 3). Ook in de documenten die door hen werden neergelegd op het CGVS kunnen geen concrete elementen of aanwijzingen in die zin worden aangetroffen (AD, stuk 6+6B, 'Documenten'). De verzoekende partijen voeren evenmin in hun verzoekschriften aan dat hun zoon omwille van de in zijn hoofde vastgestelde medische problemen een hoger risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in zijn land van herkomst. Middels hun verzoekschriften wordt weliswaar een uitgebreid diagnostisch verslag bijgebracht (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 6), maar hieraan wordt geen enkele argumentatie gekoppeld aangaande de nood aan subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in hoofde van hun zoon dan wel in eigen hoofde.

Verder kan de verwerende partij worden bijgetreden waar zij in haar nota's met opmerkingen als volgt overweegt:

"Er dient evenwel benadrukt te worden dat wat betreft de vraag of verzoekers zoon een dermate hoger risico op willekeurig geweld loopt dat er in zijn hoofde een reëel risico op ernstige schade bestaat, er geen abstractie kan worden gemaakt van de familiale omkadering die verzoekers zoon geniet. Immers, indien verzoekers zoon heden zou terugkeren naar Irak, zou dit samen met zijn beide ouders zijn, van wie de beschermingsstatus werd ingetrokken. Zelfs als verzoekers zoon niet zelf over de mentale capaciteiten zou hebben om een potentieel gevaarlijke situatie naar behoren in te schatten en zich daardoor zou blootstellen aan de risico's van willekeurig geweld, moet worden benadrukt dat verzoekers zoon, die 9 jaar oud is, onder het ouderlijk gezag van verzoeker en zijn echtgenote valt. Er liggen geen concrete elementen voor waaruit zou kunnen blijken dat verzoeker en zijn echtgenote – twee volwassen personen die tot aan hun vertrek naar België steeds in Bagdad hebben gewoond (notities persoonlijk onderhoud S(...) A(...) Z(...) d.d.11/07/2012, p.2; notities persoonlijk onderhoud S(...) M(...) M(...) d.d.11/07/2012, p.2) en over de nodige capaciteiten en zelfredzaamheid beschikken om een leven in België op te bouwen - niet in staat zouden zijn om hun zoon de nodige begeleiding te bieden opdat hij niet meer dan andere burgers in de provincie Bagdad het risico zou lopen om getroffen te worden door willekeurig geweld."

Het voorgaande in acht genomen, besluit de Raad dat de verzoekende partijen niet *in concreto* aantonen dat de autismespectrumstoornis die bij hun zoon L. werd vastgesteld dient te worden beschouwd als een persoonlijke omstandigheid die de ernst van de dreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in zijn hoofde dermate verhoogt dat zij omwille van een verhoogde kwetsbaarheid een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partijen tonen voorts geen andere persoonlijke omstandigheden aan die in hun hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

3.2.4. In acht genomen wat voorafgaat kon de commissaris-generaal met recht beslissen de subsidiaire beschermingsstatus van de verzoekende partijen op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet in te trekken. Een schending van voormeld artikel wordt niet aannemelijk gemaakt.

3.2.5. Wat betreft het betoog van de verzoekende partijen in het eerste onderdeel van hun eerste middel dat de bestreden beslissingen niet binnen een redelijke termijn werden genomen, merkt de Raad op dat de Vreemdelingenwet geen termijn voorziet waarbinnen het onderzoek naar de geldigheid van de eerder bekomen subsidiaire beschermingsstatus moet worden afgerond. Evenmin bestaat er in hoofde van de commissaris-generaal een verplichting om af te zien van het nemen van een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer dit onderzoek niet binnen een redelijke of vooraf bepaalde

termijn zou geschieden. De verzoekende partijen tonen voorts niet aan dat zij benadeeld zouden zijn door de lange duur van de heroverwegingsprocedure. Door dit feit genoten zij immers langer subsidiaire bescherming en werden zij in de mogelijkheid gesteld aanvullende stukken te verzamelen ter staving van de redenen voor het behoud van hun status. Bijgevolg wordt de schending van de redelijke termijn niet dienstig aangevoerd.

3.2.6. Wat betreft de door de verzoekende partijen in het tweede onderdeel van hun tweede middel aangevoerde schending van artikel 57/1, (§ 4) van de Vreemdelingenwet en van het hoger belang van het kind, wijst de Raad erop dat het feit dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging is die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, zoals artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet voorschrijft, geen afbreuk doet aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). *In casu* blijkt niet dat het hoger belang van de minderjarige zoon van de verzoekende partijen door de commissaris-generaal werd miskend, nu zijn medische problematiek terdege in rekening werd genomen bij de beoordeling van de door de verzoekende partijen aangehaalde redenen tot behoud van hun subsidiaire beschermingsstatus. Een schending van artikel 57/1 van de Vreemdelingenwet of van het hoger belang van het kind wordt niet aangetoond.

3.2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen door het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens meerdere persoonlijke onderhouds gesprekken kregen zij de mogelijkheid om de redenen aan te halen waarom hun status behouden dient te blijven, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.2.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.2.8. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.2.9. Waar de verzoekende partij subsidiair vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van de beroepen ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus wordt bevestigd.

Artikel 3

De kosten van de beroepen, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BOUALLOUCH,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BOUALLOUCH

S. WILLAERT